

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208183

UNIVERSAL
LIBRARY

வருண குலாதித்தன் மடல்

பதிப்பாளர்
ராய. சொ.

விலை ரூபாய் ஒன்றரை.

கிடைக்குமிடம் :
பாரதி பிச்சர் பாஸெஸ்,
காரைக்காடு.

நூல் முகம்

மடல் என்பது பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. மடல் என்றால் என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமல்லவா? மடல் என்ற சொல் இங்கு பனைமரத்தின் மட்டையைக் குறிக்கிறது.

பண்டைக் காலத்தில் ஒரு முறை இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஒரு பெண்ணின் அழகில் முழுதும் ஈடுபட்டு, அவளை அடையவிலையானால் வாழ்க்கையே பாழாகிவிடும் என்ற நிலையை ஒருவன் அடைந்துவிடுவானால், அந் நங்கையை அவன் பெறுதற்குரிய ஒரே வழி - கடைசி வழி - மிகப் பெரிய சங்கடமான வழி மடல் ஏறுதல் என்பது. ஒருவன் ஒருத்தியைக் குறித்து மடலூர்ந்து முடித்தானால் அவள் அவனுக்குக் கிடைத்தற்குரியாள் என்பது அந் கால வழக்காம்.

மடல் ஊர்தலாவது பனைமட்டைகளால் ஒரு குதிரை வடிவுசெய்து அதன் மீது குறிப்பிட்ட பெண்ணைருத்தியை விரும்புவான் ஏறி, ஊரறிய வீதிவலம் வந்து மானத்தை அறவேவிட்டு இது இன்னார் பொருட்டு என்பதை விளம்பரப்படுத்துதல் ஆகும்.

“தருணமயல் தீர்வேன்; பலர் காணத் தென் நாகை வீதியிற் சென்று ஊர்வேன் பனைமா உகந்து” என இவ் வருண குலாதித்தன் மடல் இறுதியில் கூறப்படுகிறது. ‘நாகைப் பட்டின வீதியிலே சென்று பனைக் குதிரை ஏறி மகிழ்ந்து பலருங் காண என் ஆசையை நிறைவேற்றிக்கொள் வேன்’ என்பது இதன் பொருள்.

மானத்தை ஆபரணமாகக் கொள்ளவேண்டிய மனிதன், மானம் துறப்பதில் இவ்வளவு துணிவென்பது எளிதில் நடக்க முடியாதது என்று கருதியே இக கடின முறை கொள்ளப்பட்டது போலும்! இருந்தாலும் இன்றைய அறிவு இம் மடல் முறையை ஏற்க மறுக்கின்றது.

மடல் ஏறுதல் பற்றி ஆசிரியர் வள்ளுவர் கூறுகின்றார். காமத்துப் பாலில், நாணுந் துறவு உடையத்தல் என்ற அதிகாரத்தில், மடல்பற்றி ஆறு குளங்களில் கூடாப்படுகிறது. மடல் ஊருஞ்செயல் ஆண்களுக்கே யன்றிப் பெண்களுக்கூரிய தன்று என்பது வள்ளுவர் கருத்து. ஒரு பெண்ணையடைய விருமாயி, மடல் ஏறும் ஆணைப்போல, ஒரு ஆணைப் பெற விழைந்து மடல் ஏறும் இயல்பு பெண்ணுககு இல்லை எனப் பேசுகின்றார் வள்ளுவர்.

“காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம் மடல் அல்லது இல்லை வலி” என்று மொழிந்த புலவர் பெருமான், “கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறப் பெண்ணில் பெருந்தகத்தில்” எனப் பேசுகின்றார்.

காமத்தால் தாக்கப்பட்டு அலைவார்க்குப் பாதுகாப்பாவது மடலைத் தவிர வேறில்லை என்பது முதல் குறள் கருத்து. ஆலை கடல் போன்ற பெருங்காம வயப்பட்டாலும் மடல் ஏறமாட்டாத பெண் இவ்விதத்தைவிடப் பெருந்தகுதி வாய்ந்த பிறப்பு எதுவுமே இல்லை என்பது இரண்டாவது காட்டிய குறளின் கருத்து. இதலை என்னதான் நேர்ந்தாலும் ஆணைப்போல் மானத்தை விற்கப்

பெண் துணியமாட்டாள் என்பது வள்ளுவர் கருத் தாகின்றது.

திருமங்கை ஆழ்வார் என்னும் பரமபக்தர் இம் முறையில் வழுவியிருக்கின்றார். அவர் பெண்ணை இருந்து மடல் என்றுகின்றார். கடவுளை நாயகனாகி அவனை அடைய அவனைக் காதலித்த நாயகியாகிய தான், மடல் ஊர்வதாகக் கற்பனை செய்கின்றார் மங்கை மன்னர். அது இறை அன்பைக் காதல் வழியில் காட்டும் ஒரு முறை. ஆணைய அவரை கற்பனைப் பெண் ஆகின்றார் அன்றி அவர் உண்மைப் பெண் அல்லாதலின் வள்ளுவர் பெண்மைச் சிறப்பை மங்கை மன்னர் கெடுத்துவிட்டார் என்று கொள்ளவேண்டாம். திருமங்கையார் பாடிய சிறிய திருமடல் பெரிய திருமடல் என்ற இரண்டு மடல்களும் வடித்த சுவை உடையவை. நிற்க,

வருண குலாதித்தன் மடல் என்பது தமிழ் நாட்டின் பழம் பெரும் கடல் துறைப் பட்டினங்களுள் ஒன்றான நாகை நகரில் நல்வாழ்வு வாழ்ந்த காத்தான் என்கின்ற வருணகுலாதித்தனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட ஒரு நூல். இந் நூல் நானூற்று எழுபது கண்ணிகள் கொண்ட கலிவெண்பாவால் ஆக்கப்பெற்றது. நூல் அருமையாக அமைந்திருக்கிறது. நூல் முழுதும் கற்பனை மயம். நயமான உயர்ந்த சொற்களும் வருணனைகளும் கருத்துகளும் எங்கும் பரவி வைர மணிகள் போல் மின்னுகின்றன. ஆனால், இதனை ஆக்கிய ஆசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. பழைய சில

பதிப்புகள் பிறை மயமாகக் காணப்படுகின்றன இந் நூல்களுக்குத் திருநதிய நல்ல பதிப்பு ஒன்று இதுகாறும் இல்லை. எனவே இதனைப் பதம் பிரித்து விளக்கம் எழுதி வெளியிடுகின்றேன்.

இந் நூலில் ஒரு நகை அடிமுதல் முடிவரை நன்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றார். பிறகு பாட்டுடைத் தலைவனாகிய வருண குலாதித்தனின் தசாங்கம் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. அதன்பின் காட்சி; அதாவது அம் மெல்லியலைக் கண்டு மையல்கொள்ளும் நிலை. கண்களிற்கண்ட அவளோடு ஏதேதோ பேசுகின்றான்; பிதற்றுகின்றான் அவன். அவள் பதில் பேசவில்லை. அந் நகை “புன்முறுவல் செய்தருளிப் போயினார்.” அன்னாள் “சிங்காரப் பின்னமுஞ் சேவி”த்து, அவள் “மண்ணிலே தோய அடிவைத்த சுவடு அத்தனையும் கண்ணிலே ஒற்றி ஒற்றிக் காமுற்றான்” அவன்.

அவ் அழகி “பூங்காவில் வந்த புதுமை” அவன் “கண்ணைவிட்டு நீங்காமல்” அன்னாள் “உள்ளறிவு” நீங்கப் பெற்றான். அவள் சென்றுவிட்டாள்; அவனுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. தளர்ச்சி காரணமாக, சிறிது கண் அயர்ந்துவிட்டான். அந் நிலையில் “நெஞ்சில் கருகையிலா நிட்டுரி யார்தம்மை வஞ்சக கனவில் வரசு” கண்டான் காழகன். “செஞ்சிலம்பு - கொண்ட இருதாள் மலரைக்கும்பிட”டான். திருப்பவும் புலப்பம் கனவில். கனவில் அம் மாத “திருவாய் மலர்ந்து நகைசெய்ய” யக காண்கின்றான்; கனவிலே அனுபவிகுகின்றான்; “இந்தர பதம் பெற்றவர்போல் இன்புற்று” அது கனவென்று அறியாமல் விழித்தான்.

அவ்வளவுதான், காணவில்லை தன் அருமைப் பெண்ணை. “சோலையெலாம் தேடி” னான்; சுற்றினான்; எங்கும் காணேன். ஒன்றும் புரியவில்லை அவனுக்கு. “ஐயோ! கனவா? விழித்துக் கெடுத்துவிட்டேனே” என்று ஏங்கினான். காடும் மலையும் அவளாகத் தோற்றியது அவன் கண்களுக்கு.

அப்பொழுதுதான் அவன் உய்வுக்கு ஒரு நினைவு தோன்றுகிறது. அந்தான் மடலேறும் வழி. மடல்பற்றி மங்கையைப் பெறலாம் என்று சொன்ன வள்ளுவரை வாயார வாழ்த்துகின்றான். “காமம் உழந்து கலங்கி வருந்தினார்க்கு ஏமம் மடலல்ல தில்லை வலி - ஆமெனவே”, சொன்ன திருவள்ளுவரைத் தோத்திரம் செய்தேனா கருத்தில், உன்னிமடல் ஊர் தற்கு ஒருமித்தேன்” என்று கூறி மடற்கோலம் பூண்டு, அவள் திருவுருவு எழுதி எடுத்து “நற்றமிழ் நூல் சேரும வருணகுலாதித்தன் செழுங்கனகத் தாருவெனும்” “நாத்தான் இரண்டுரையா நாகரிக” னான நாகையர்கோன் திருமுன்னர் அவன் தென் நாகைப்பதியின் திருவீதியில் பனைக குதிரைமடல் ஏறத்துணிந்தே விட்டான்.

இந்நூல் சொற்களை பொருட்சுவை பெரிதும் கொண்டது. எடுத்து இங்கு விரிப்பின் முன்னுரை பெருகிவிடும் என்று விடுகின்றேன். அவ் இன்னமுதை நூலினுள் கண்டு பருகி மகிழ்க!

காந்தி ஆண்டு எஃக. }

பங்குனி - கூஉ

ராய. சொ.

வருண குலாதித்தன் மடல்.

விநாயகன் வணக்கம்

மாதுபுணா காததான் வருணகுலா தித்தனை சென்று
ஐது தமிழாட உலாமடறகுச - சூசூநிகா
சந்தமுலை சந்தா நுதற சங்கரிபுத ரனகருணைக
கந்தமத்த தந்திமுகன காப்பு.

முருகன் வணக்கம்

எங்குமஉள்ள வாணனைகள் எல்லாம எடுததாயந்து
மங்கையரின சிங்காரம் வாழத்தியே - எங்கரை
வருணகுலா தித்தன மடல்பாடு தறடுக
கருணைபொழி ஆறுமுகன காப்பு.

பாட்டுடைத் தலைவன் சிறப்பு

கருணைமுகி லாண்கொடைக காததானதென நாகை
வருணகுலா தித்தன மகிழந்தால் - அருணாமலாச
செங்கைஎங்கும் சங்குதங்கும் திங்களபொங்கும்
கொங்கைஎங்கும் குங்குமமதங்கும். [கங்குல்மங்கும்

க. விநாயகன் வணக்கம் மாது: திருமகள். காததான் வருணகுலா தித்தன பெயர் சூசூசொறகேட்டான ஆடுங்காய. சந்தம்: சந்தம், சந்தா நுதல: திங்கள போன்ற நெற்றி. சங்கரி: அடபிகை. கந்தம்: மணம். தந்தி: யாலை.

உ முருகன் வணக்கம் ஆயந்து : ஆராயந்து. சிங்காரம்: அலங்காரம்

ந. பாட்டுடைத் தலைவன் சிறப்பு முகில: மேகம். அருணாமலா: தாமரை. சங்கு: வளையல். திங்கள: மதி. கங்குல: இருள். வருண குலா தித்தன மகிழந்து மயம் வைத்தால், மங்கையரின செய்கைகளில் வளை தங்கும் மதிமுகம் மடநம், மலா இருள் மடியும், கொங்கைகளில் குங்குமச்சேறு தங்கும்.

கலீவெண்பா

பெண்ணின் பெருமை

நீர்கொண்ட மேக நிறங்கொண்ட மேலியான
பார்கொண்ட பாதப பரந்தாமன - நீர்கொண்ட

உம்பருக்கு மாலஎழுபபி ஓங்குநெடு மத்தாகச
செம்பொற கிரியைத் திரித்ததுவும் - அம்பரத்து

வீசுமதி தூணுக மேனிமெலி வித்ததுவும்
வாசுகியை நாணு வருத்தியதும் - ஐசைஅலை

தனனைக கடைநததுவும் தணஅமுதத் தோடுதித்த
மினனைத தழுவியதும் எண்ணாமல் - பனனித்

திரம்பேசும கோவலாபால சென்றுபதி னாறு
யிரம்பேர் மணமபுணாரந்தான என்றும் - பெருங்கனக ௫

க. நீர்கொண்ட மேகம : கடல்குடித்த முகில். பார்
கொண்ட பாதம : உலகை அளந்துகொண்ட திருவடி.
பரந்தாமன : திருமால்.

உ. உம்பா : தேவா. மால் : மயக்கம. செம்பொற
கிரி : மேருமலை. அம்பரம : ஆகாயம்.

ங. மதி : சந்திரன். வாசுகி : ஓர் பாம்பு.

ச. மின் : இலககுமி. பனனி : பத்தினி.

௫. திரம : வலி. (திரம என்பது எதுகை நோக்கித்
திரிந்தது) கோவலா : இடையா. கனகம : தங்கம.

வல்லார்க்கும் கொங்கை மடவா முதலாய
 எல்லார்க்கும் மாலாயி னுனஎன்றும் - சல்லாபசு கூ

சிந்தைதனை மறறோர்பால செல்லா வசுகரிகக
 வந்துலகில் உற்பவித்த மாமாது - அந்தரத்தில்

ஓதுஇலிய மினபோல் ஒளியாமல் எப்பொழுதும்
 மேதினியிற சஞ்சரிக்கும் மினகொழுந்து - முதலத்தில்

பைந்தொடியார் கோலம பகல்விளக்குப போலாக
 வந்ததொரு நந்தா மணிவிளக்கு - சந்தப

படிவம எடுத்த பசந்தோகை ஓகைப
 பிடிநடை அனாததின பேடை - அடிதுவககித கூ

தங்கும் கொழுந்தென்று தளளாமல் ஓரிடமபோல்
 எங்குமதித் திக்கும் இளங்கருமபு - பொங்குவெயில்

கண்டு முகமகருகாக கட்டுண்ணத் தாதுதிரா
 வண்டு துவையா மதுமாலை - அண்டாபால்

சோராக் கலைகுறையாச் சுறரு முயறகளங்கம
 சேரா மறையாச் செழுந்திங்கள் - ஆராயும் கூ

கூ. வல் : சூதாடுகாய. மாலாயினுன : மயகக
 மடைந்தான.

எ. வசுகரிகக : பிடித்துக கவாந்திழுக்க. மாமாது ;
 மடல் தலைவி. அந்தரம : விண்.

அ. மேதினி : உலகம. மின் கொழுந்து : மின்னல்
 தளிர்.

கூ. பைந்தொடியா, பிறபெண்கள். நந்தா : குறை
 யாத. சந்தம : இனிமை.

கூ. படிவம; வடிவு. பசந்தோகை; பச்சையில்
 ஓகை: உவகை. பிடி : பெண்யாலை.

கஉ தாது: மகரந்தத்தூள். மது: தேன். அண்டர்:
 தேவர்.

மைத்தவழும் தென்பால் மலையமலை யிற்பிறவாச்
 சித்தசன ஏருச் சிறுதெனறல் - வைத்த கசு
 உலைபுகாக் காயா உருகா நிறுககும்
 துலைபுகா மாற்றுகையாச் சொனம - அலைகடல்கும் கரு
 வெம்பூவின் முப்பூ விளைநிலத்தின வீறடங்க
 ஐம்பூ விளையும் அமிர்தநிலம் - கெம்பீரத்து
 ஆர்க்கும் எவாக்கும் அருந்தா திருநதாலும்
 பார்க்க மயக்கும பசந்தேறல் - போர்க்குரிய
 காமனுக்கு வசராங்கி காமனுக்கு நிட்சேபம்
 காமனுக்கு மோகக் கருவூலம் - காமனுக்கு
 மூதண்ட லோகம் முழுதுமசெங் கோல்நடத்தும்
 கோதண்ட தீடசா குருபீடம் - மாதவரும
 நறற வரும்நிதியம் நாளதோறும் நனறென்று
 கற்றகவி இனபக கலைக்ஞானம் - வெற்றிமதன ௨௦
 மீதிடட காமநூல் வித்தைக்கு அடங்காமல்
 வாதிட்ட பஞ்சவர்ணகுகிளை - ஆதித்தன் ௨௧

கசு. மை. மேகம. மலையமலை: பொதிகை. சித்தசன் :
 மன்மதன.

கரு துலை: தராசு.

கசு. வெம்பூ, விருமபத்தகக பூமி. வீறு: சிறப்பு.

கஎ. தேறல்: தேன்.

கஅ. வசராங்கி; வைரககவசம்: நிட்சேபம்: புதை
 பொருள். கருவூலம்: பொகுகிஷம்.

கக. மூது: பழைய. அண்ட லோகம்; முட்டை வடிவ
 மான உலகம்.

௨௦. நிதியம் : செல்வம். கலைக்ஞானம் : சாத்திர
 அறிவு.

௨௧. காமநூல்: மதன சாத்திரம். வாது: சண்டை.
 பஞ்சவர்ணம்: ஐந்து நிறம். கிளை: கிளி. ஆதித்தன்:
 சூரியன்.

பொங்குகதிர காணாத பூங்குமுதம கங்குலையும
திங்குலையும காணாச் செழுங்கமலம் - எங்குமநிலவு ௨௨

ஆக நகைக்கும் அரமபையின் மேவகைக்கும்
கோக நகைக்கும் குலதெயவம் - பாசுமொழிப
பண்ணும் நடையும பழகுமொரு சித்திரமபோல்
நண்ணும் மதன ரசகுளிகை - வண்ண

நெடியதரு விற்படரா நீளவல்லி தாவிச
கொடிபடராக கற்பகப்பூங் கொம்பு - வடிவுமிசு ௨௩

பெண்ணைருவம் ஆகப் பிரமம் கடைநதளித்த
மண்ணுலகம் காக்க வரும் அமிரதம் - எண்ணம்

சிறப்பிக்க மாதவத்தேதா செய்தவங்கள் எல்லாம்
துறப்பிக்க வந்தபெரும் சூழ்ச்சி - நிறைத்துப

பெருகி உவடடெடுத்த பேரின்ப வெள்ளம்
பருகில தெவிட்டாப் பசுந்தேன - ஒருவருக்கும்

பூணக கிடையாத பொன ஆரம் தூரத்தே
காணப் பரிமளிகும் கல்தூரி - நீளநிலத்தில் ௨௪

௨௨. கதிர: கிரணம். பூங்குமுதம்: ஆம்பல் மலர்.
கங்குல்: இருட்டு. திங்கள்: சந்திரன். கமலம்: தாமரை.

௨௩. அரமபையா: தேவ மாதா. கோகநகை: திரு
மகள்.

௨௪. பண்: இசை. நடை: நடவம். நண்ணும்:
பொருந்திய. மதனரச குளிகை: இன்பக் காரம் மாத் திரை.

௨௫. தரு: மரம். வடிவு: அழகு.

௨௬. துறப்பித்தல்: ஓட்டம் எடுக்கச் செய்தல்.
சூழ்ச்சி: தந்திரம்.

௨௭. உவடடெடுத்தல்: தெகிடடிவிடுதல். பருகுதல்:
குடித்தல்.

௨௮. பூண்: அணிந்துகொள்ள. பொன ஆரம், தங்க
மாலை. பரிமளித்தல்: மணத்தல்.

கொல்லாக கொடுங்கூற்றம கூவாமல் கொஞ்சகுயில்
எல்லாக கலைகும் இனியமான - உல்லாசத்

௩௦

திரு அடி

தேமேவு அனி ரசச செழுமபோது எனுமஇலிய
பூமேல நடக்கப பொருமலோ - மாமோகதது

அந்தமத நூல்கொண்டு அமிர்தநிலை ஆராயும
மைந்தா அதிமதுர வாயபட்டோ - முந்துகணைச்

செங்கைச சிலவேள திருமுடியின மேல்வைததோ
மங்கையாதம கையால் வருடியோ - பங்கமஉற

வாட்டியவா னோரை வரிகரிககச செம்பஞ்சு
தீட்டியோ கோலம சிவந்ததென - நாட்டம

திகழ அகமசிவநது செம்பவளசு கொம்பும
பகருமஎழில இந்தராணி பந்தும - புகழினோர்

௩௩

மெத்துமதி ரோர்வதற்கு விண்மதிபோ தாதென்று
சித்தசனதான ஆராயநது செய்தமதி - பத்தும

௩௬

௩௦. கொடும கூற்றம: பொல்லாத எமன.

க முதல் ௩௦ கண்ணிகள் பொது வர்ணனை.

௩௧. தேமேவு: தேன்பொருந்திய. போது: பூ.

௩௨. மதநூல்கொண்டு ஆராயும மைந்தா: காமக்கலை
வல்லார். அதிமதுரம: மிகுந்த இனிப்பு. கணை: அம்பு.

௩௩. சிலவேள: வில் ஏந்திய காமன.

௩௩. ௩௪, பங்கம உறவாட்டிய வானோ: தங்கள்
உடம்பு கெடுமாறு வருத்தித் தவமசெய்வல்ல மேலோர்.
வரிகரிகக: அவாகளைக்கூட வசியப்படுத்த. செம்பஞ்சு
திட்டுதல்: திருவடிகுப பஞ்சினால் சாயநதிட்டுதல்.
நாட்டம: கண்.

௩௩. பவளககொம்பு: பவளசு குச்சி. இந்த்ராணி
பந்து. அமரர் அரசன தேவி ஆடும பந்து.

௩௬. மெத்துமதி: மிகக புத்தி. விண்மதி: வானப்
பிறை. சித்தசன்: மதனன். பத்து: இரண்டு கால்களின
விரல்கள பத்து.

பெரிது விஜயம பெறுமதன ராஜன

சரிதமநிறை புத்தகமும் தானநி - பாவியே

ந.௭

ஆதிப் பிரமன் அனாததைத் திருத்திநடை

சாதிபநிக குமகமலத் தாவினாள் - மேதினியில்

பரடு

நானீ மடல்விரியும் நாளிகே ரத்தின் இளம்

பானீ விரியாப பசங்குருமபை - நாளும

ந.௯

ந.௭. மதனராஜன சரிதம நிறை புத்தகம் மனமதன
பெருங்கதை நூல்.

ந.௮. ஆதிப் பிரமன்: பழைய பிரமா. அனாததைத்
திருத்தி. அனாததின நடையையும் திருத்தஞ்செய்து.
சாதிபநிதலை: சாதிக்குமபடி. செய்தல். தாள: அடி.

ந.௯ முதல் ந.௮ முடிய அவள் திருவடிச் சிறப்புக் கூறப்
பட்டது. இப்படியே ஒரு நங்கையைக் காலமுதல் தலை
வரை அலங்கரித்தது கூறப்படுகிறது. அணிசச மலர்
மேல் நடக்க ஆற்றாமலோ, காழகா திருவாய்ப்பட்டோ,
மன்மதன முடிம்து தாக்கியோ, வருடிய சேடியா கை
பட்டோ, செம்பஞ்சுக குழம்பு திட்டியோ சிவந்துபோன
தென்று சொல்லுமாறு பாரப்போ கணகையெலலாம்
கவாந்து, பவளக் குரசிகளில் பந்தைக் திரட்டிவைத்தது
போன்ற விரலகைக்கொண்டு, அப பத்து விரல்களும்
பத்துச சந்திராகளைப்போல் பிரகாசமபெற்று மனமத
னின் விரிந்த காலை முழுதையும் எல்லோராகும் நினைப
பூட்டுவதுபோன்ற அனாததின நடையை வென்ற
திருவடிகளை உடையாள எனபது ந.௯ முதல் ந.௮ முடிய
உள்ள கணணிகளின் கருத்து.

ந.௯. மடல் : பானீ இதழ். நாளிகேரம்: தென்னை.
விரியும் பருவநதேதயுள்ள தென்னைப் பசங்குரும்பை காற்
குமிழுககு உவமை.

ந.௯ முதல் ந.௮ முடியப் பரட்டின் வர்ணனை. 'பரடு'
என்பது பாதித்திற்கு மேல் பூட்டு எலும்பாக ஆமைந்

அவங்கள் புரியாது அருந்துறவேவர் செய்யும்
தவங்கள் நிறுக்கும் தராசு - நவங்கொள்

சு0

இரண்டு நிகராசி எல்லோர்க்கும் இனபா
திரண்ட என அழகு சிந்தி - மருண்டமதன
வேதசா ரங்குமுறும மினலா புரத்துடனே
பாதசா ரஞ்சுழ பரட்டினாள் - ஆதரவின

கணைக்கால்

ஆட்சிமத ராஜவிருது அததனையும் ஊதாமல்
காட்சியிலே போதிக்கும் காளமபோல் - மாட்சிஇணை

மீதா விழிககயலின் மேற்பாயச சூதொட்டி
வாதாகி நிறகும் வரால்இணைபோல - ஊதுநயில சச

திருக்கும் இரண்டு குமிழ்போன்றிருக்கும் உறுபபு. அதற்
குக் காறகரணடை என்று பெயா. கரண்டைக கால்
என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

சு0. இரண்டுபுறமும இரு கரண்டை இருபபதால்
தராசு ஒப்புக்கூறப்பட்டது. அருமையான துறவிகளது
தவத்தைக்கூட நிறுத்துப பாததுவிடும வலிமை
கொண்ட தராசு அது. நயம: புதுமை.

சுக. சஉ. மயங்கிய மதனுடைய ஆரண ரசம் பீறிடு
கின்ற மின அணைய சிலமபணிந்த பாத ரசம பிலிற்றும
பரட்டினை உடையாள.

சுந முதல சுக முடியக கணைக்கால் வர்ணனை.
கணைக்கால் எனபது முனகுறித்த பரட்டுக்கும முழந்
தாளுக்கும இடையே உள்ள ஓர் அவயவம.

சுந. காளம்: வெற்றிச் சினனம

சச. விழிககயல்: கண்ணகிய கயல்மீன். சூதொட்டி:
சூது தொடுத்தது. வாதாகி: போருக்குத் தயாராகி. வரால்
இணை: இரண்டு வரால் மீன்கள்.

காள மதனமுதுகு காட்டாமல் மாடசிபெறத்
 தேள தனிற கட்டுகின்ற தூணிபோல் - வேளின சடு
 பெருத்தகணைக காலைந்தும பினலிடவே மைந்தா
 கருத்தை வருத்தும கணைக்காலாள் - ஒருத்தி

முழந்தாள்

அமையுமஇலங் காபுரியில் அன்றுசென்ற தூதா
 தமையும மருட்டுமுழந் தாளாள் - அமுதுபயில்

துடை

அங்கஅநு ராக அதிமோக சாகரத்தைச
 செங்கைஉற நீந்துகைக்காம தெப்பமோ - இங்கிதமாய
 மட்டுப்படாஇளைஞா வாஞ்சை மதயானை
 காட்டுப் படுமஇரண்டு கம்பமோ - தொடடுமயால்
 நாட்டுகல் விககினிய நாடகசா லைக்கழகு
 சூட்டு மணிமுகப்பின தூண்களோ-கோட்டுஇபத்தின ரு

சடு. தூணி. அமபருத்தூணி. வேள: மன்தன்.

சகூ. கணைக்கால் ஐந்தும பினலிட: அமபின்
 நுலிகள் ஐந்தும பின்னிககொளள். ஒருத்தி: ஒப்பறற
 சிதை.

சஎ. தூதர்: அனுமார். மருட்டுதல்: மயக்குதல்.
 அமுதுபயில்: அமுதத்தில் பழகுகின்ற.

சஅ. அங்கம்: உறுப்பு. அநுராகம்: ஆசை.
 அதிமோகம்: பெருங்காமம். சாகரம்: கடல். துடை
 தெப்பத்திற்கு உவனம்.

சகூ. மட்டுப்படா; கணக்கில் அடங்காத. வாஞ்சை:
 பிரியம். கம்பம்: தூண. இளைஞர்களை மதயானையாக
 வும துடைகளை அவயானைகள் கட்டும கம்பங்களாகவும
 உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மயல்: மையல்.

ரு. கலவி: சேர்க்கை. கோடு: கொம்பு. இபம்:
 யானை.

சுத்தந் துதிககையோ சொலஉவமை என்றுஉலகோர்
 சித்தத்து உதிககை சிறப்பித்து - மீமயுத்திரம் ௫௧
 வாரணவேள யுலகக மால்வசந்த மண்டபமரோ
 தேரண வாழைத் துடையினா - தாரணியில்

அல்குல்

ஆலஇககு விலவேள அமளியிலே இவ்உலகில்
 பாலிககும இநதர பதமெனவச - சிலிககும
 புந்திககு மாலுதவும் போமாரன பொகஷமென
 வந்திககும பொனஆல வடடமஎனச - சிந்தித்தூர்
 குழுமணி தா சித் துலங்குகுறங் காமஇரண்டு
 வாழைஒடைச செநதேனை வைத்ததெவ - வேழமதன ௫௫
 காமித்த தென்றல் கறங்கினஉரக காரிகையார்
 சேமித்து அலங்கரித்த தேரெனவப - பூமிககுள் ௫௬

௫௧. திரிரம : இருள்.

௫௨ வாரணம : யானை. வேள : காமன. ஒலககமால்
 வசந்த மண்டபம : கொலுநிறறிருககும பெரிய இள
 வேனில் மாளிகை. தாரணி : உலகம

௫௩. ஆல : நஞ்சு. இககு : கருமபு. மன்மதனது
 கருமபு வில் சிலரை விஷமபோல நலிவதால் ஆல் இக்கு
 வில் வேள என்று கூறப்பட்டது. அமளி : படுக்கை.
 பாலித்தல் : கொடுத்தல். இந்த்ரபதம : சுவர்க்க வாழவு.
 சிலித்தல் : ஒழுக்கத்தோடு வாழ்தல்.

௫௪. புந்தி : புத்தி. மால் : மயககம. வந்தித்தல் :
 வணங்குதல்.

௫௫. மணி : ரத்னம் இழைத்த ஆபரணம். குறங்கு
 துடை. வேழம : கருமபு.

௫௬. கறங்கு : காற்றடி. தென்றலைத் தேரோடு
 கூட்டுக. தென்றல் காமனின் தேர்.

வண்மைமதன நூல்ஒழிய மறறுள நூல் பொயளனவே
உண்மை விளகுகும் உருவமாய - திண்மைஉடை ருள

மாரன அரசொழிய மறறேர் அரசிலையென்று
ஆரமயல் புடும் அரசிலையாய - ஈரம

தயங்கி அமிர்தம் ததுடபி இதழ உறறு
வயங்குபொறிப பைநநாகம ஆகி - நயங்குலவி

ஓசைமணி மேகலையின் உட்கலையில எஞ்ஞான்றும்
ஆசை பரிமளிக்கும் அல்குலாள - ஈசா கூ0

இடை

துடியாய்ப் பிடியாய் சுருதியாய் வல்லிக்
கொடியாய் இளவல்லிக் கொம்பாய - வடிவுஅடங்கப் கூக

ருள. திணமை : வலிமை.

ருஅ. மாரன : காமன. முதல் அரசிலை எனபதை
அரசு இல்லை எனக் கொளக. இரண்டாவது அரசிலை
அரசமரத்தின இலை. அது உபமானத்தில் வந்தது.
ஆர மயல் : நிறைந்த மையல்.

ருகூ. பொறி : புளளி. பை : படம. நாகம : பாம்பு.
குலவி : பொருந்தி.

கூ0. ஓசை மணி : சலசலக்கும் முத்துக்கள்.
ஞான்று : பொழுது. பரிமளித்தல் : மணத்தல். ஈசர் :
சிவபெருமான். அவர் கையில் வைத்திருக்கும் துடி
அடுத்த கண்ணியில் வருகின்றது.

கூக. துடி : உடுககை. இது பறை வகைகளுள்
ஒன்று ; நடுபபகுதி மிகவும சிறுத்திருக்கும் ; அது
இடைக்கு ஒப்பு. பிடியாய் : கைப்பிடிக்குள் அடங்கு
வதாய். சுருதியாய் : ஒலி போன்ற மென்மையுடையதாய்.
வடிவு அடங்க : அழகெலாம் ஒருசேர.

பண்ணிச சமைத்தஅயன் பாதாதி கேசமெல்லாம
கண்எச்சில் என்று கருதியே - வண்ணமலர்ச் கூஉ

தேமரும அல்குலஎனும் தெனறல் செழுந்தேரில்
மாமதனை நின்ற வடிவமஎன - நாமருவு

மாதுவிளிர் யாடுமுது வாயபுலவர் சொறபயனபோல்
ராதுதெரி யுந்தெரியா தெனலைய - மூதறிவிற்

பண்டைமொழி யிறகுறித்த பாவலரே போல்எவரும்
உண்டில்லை எனனும் உரைககிசைந்து-மண்டலத்தில்கூரு

கூஉ. பண்ணி - சமைத்த : மீமிசை, அதாவது, ஒருபொருள் இருசொல் ; செயத எனபது பொருள். அயன் : பிரமன். பாதாதி கேசம : உள்ளங்கால் முதல் உச்சி முடிய. கண் எச்சில் என்று கருதியே : கண்பட்ட எச்சில் என நினைத்தே. மறறைய அங்கங்கள் அனைத்தும கண் எச்சில் ஆகிவிட்டதால் கண் எச்சில் படாமல் - கண்ணுக்குத் தோற்றத்தாக இடையை வகுத்தான படைப்புக் கடவுள் எனபது கருத்து. வண்ணம : அழகு.

கூஉ. தேமருவு : தேன ததுமபும். நாமருவு : நாவில் பொருந்திய.

கூச. மாது : கலைமகள். முதுவாயபுலவர் : தேறிய வாயை உடைய பண்டிதர். ராது தெரியும் தெரியாது என்னலாய : இடை தெரியும் என்று சிலர் சொல்ல, இல்லை; அது தெரியவே இல்லை எனச சிலர் செப்புகின்றார்.

கூரு. உண்டில்லை எனனும் உரைக்கு இசைந்து : சிலர் இடை உண்டு என்று உரைக்கின்றார்; வேறு சிலர் இடையே இல்லை என இயம்புகின்றார். இரண்டு உரைககும் இசைவாக இருக்கின்றது இடை. “பல்லியல் நெறியிற பார்க்கும் பரம்பொருள் எனலயார்க்கும், இல்லை உண்டு என்ன நின்ற இடையினுக்கு இடுக்கண் செய்தார்” எனப பேசுகின்றார் கவிச சக்கரவாத்தி.

மாததானை காத்தான வருணகுலா தித்தனைச்சென்று
ஏததார்போல் தேயந்த இடையிலுள் - நீததுச கூசூ

உந்தி

செழிததுவாழ இல்லறத்தைத் தீதெனபார் நெஞ்சைச
சுழித்துவாங்கு உந்திச சுழியாள - விழித்தெதிரே

வயிற்று மயிர் ஒழுங்கு

உற்றமால் பூட்டும உதரவட பததிரததில்
கொற்றமால் பள்ளிகொண்ட கோலமோ - வெறறிமதன
செங்கைச் சிலைநானே செங்கோலோ கொங்கைளனும
துங்கக களிற்றின துதிக்கையோ - குங்குமமசோ கூசூ

கூசூ. மாதானை : பெரும சேனை. ஏததார் போல் :
வணங்காதாரைப போல. வருணகுலாதித்தனை வாழத்
தாதார் தேயவதுபோல இடை தேயந்தது எனபது
சிறந்த கருதது நயம கொண்டது.

கூஎ. செழிபுடைய இவ்வாழவை விருமபாதார்
உள்ளத்தைச் சுழற்றி இழுகும் உந்திச சுழியுடையாள.
“அறன என்ப பட்டதே இல் வாழ்க்கை” அல்லவா.
உந்திச சுழி : கொப்பூழ

கூஅ. மால் பூட்டும : மயக்கம கொடுக்கும். உதர வட
பத்திரம : வயிறு ஆகிய ஆல் இலை. கொற்றமால் :
வெறறித்திருமால். கோலம் : அழகு. வயிறு ஆலிலை
யாகவும் அதன் நடுவே உள்ள மயிர ஒழுங்கு ஆலிலை
மத்தியில் நெடுமால் பள்ளி கொண்டது போலவும்
தோற்றம் அளிக்கின்றன.

கூகூ. சிலை நாண : விலலில் கட்டும கயிறு. செங்கோல் :
நேரான கம்பு. கொங்கை யானையின மஸ்தகத்துக்கு
ஒப்புரைக்கப்பட்டது. மயிரொழுங்கு அவ யானையின
துதிககை. களிற்று : யானை.

பொறபுமுலை யாமஇரட்டைப புண்டரிகப போதருமபி
நற்புதுமை காட்டுமொரு நாளமோ - அற்புதவேள் எஃ

ஆர்க்கும் திருநாளுககு அலகுல்தேர் பினலுட்டம
பார்க்கப பிணித்த பணிவடமோ - நீர்க்குமிழி

ஏந்துமஇரு கொங்கை இளநீர கலநதணிந்த
சாந்து புழுநுழுகுந் தாரையோ - மாநதர்மருள

உச்சாய மாமஇடைககும் ஓங்குபய மாமுலைக்கும்
அச்சாய நிறுத்தியநா ராசமோ - கச்சாரம

வனவகு சிறந்தமுலை மால்வரையின மாதவதேதார
தனநெஞ்சை ஏற்றுமொரு சாரமோ - கனனிப

புளகஅபி ராமப பொருவுருகெம பீரக
களபமுலைச செவவிளநீர்க் காமபோ - வளமையினால் எரு

எஃ. பொற்பு : அழகு. புண்டகரிகம : தாமரை.
போது : மலர். நாளம : கொடி. இரண்டு மலர் அருமபிய
ஒரு கொடி போன்றிருக்கிறது உரோம வரிசை.

எக. பிணித்த . கட்டிய. வடம : கயிறு.

எஉ. சாந்து : சந்தனம். புளுகு : புலுகு. தாரை :
ஓழுங்கு.

எங. 'உச்சாயம் : சிறப்பு. உபயமாமுலை : இரு
பெரும் தனங்கள. நாராசம : இருமபினால் செய்யப்பட்ட
அம்பு. இடைககும் தனங்கட்கும் இடையே பொருத்தி
நிறுத்தப்பட்ட அச்சுப போன்றிருக்கின்றது, மயிர்
வரிசை. கச்ச : ரவிகை. ஆரம : மாலை.

எச. மால் வரை : பெரிய மலை. சாரம : ஏணி

எரு. புளகம : மயிர்ச சிலிப்பு. அபிராமம் : மனத்
திறகு இனிமைதரல். பொருவரு : ஒப்பற்ற. கெம்பீரம :
பெருமிதமான தோற்றம். களபம ! வாசனைத் திரவியம்,
வளமை : வளப்பம்.

எண்இரண்டு கொங்கைக்கு இடைவெளியைநோக்குகின்ற
கணஇரண்டின பத்திக் கதிர்ஒழுங்கோ-எண்ணிஎண்ணிப
பாக்கும் பொழுதில் பலகோடி சொல்உவமைககு
ஏற்கும் சிறுரோம ரேகையாள் - நீர்க்கயத்துச

கொங்கை

சீ தவன் சத்தருமபைச செபபலாம அவஅருமபு
ஆதவனைக் கண்டால் அலருமே - சூதாடு
வட்டென்று உவமை மதிக்கலாம வட்டதனை
வெட்டென்று சொல்ல விதிஉண்டே - நெட்டுடலச்
சககரவா கததைச சரிஉரைக்க லாமஅதுவும
மிக்க சிறகுடைததாய விட்டதே - ஒக்குமஎன்ப ௮௦
பாரப பருவநலப பாசிளநீர் எனனலாம
ஆரப புளகம அருமபாதே - வீரமதன
வண்ணமுடி என்று மதிக்கலாம அம்மகுடம
தண்ணெனவும வெசசெனவும தாராதே - பண்ணரிய

எசு. பத்தி : வரிசை. கதிர் : ஒளி.

எள. ரேகை : கோடு. கயம் : தடாகம்.

எஅ. சீதம : குளிர்ச்சி. வனசத்து அருமபு : தாமரை
மமாட்டு. ஆதவன் : சூரியன். அலரும் : மலரும்.

எசு. வட்டு : காய. நெட்டு உடல : நீளமான உடம்பை
உடைய.

௮௦. சககரவாகம் : ஒரு பறவை. அபபறவையைக்
கொங்கைக்கு உபமானமாகக் கூறுகிறார் இம்மடல்
ஆசிரியர். அபபறவையை நாம அறியோம்.

௮௧. பாரம் : பெரிய. ஆரப் புளகம : நிறைந்த
மயிர்க் கூசசு.

௮௨. தண : குளிர்ச்சி. வெசசு : வெப்பம். “வாளி
உறை நீரும் வடநிழலும், பாவகமும், ஏ அனைய கண்ணார்
இள முலையும் — ஓவியமே! மென சீதகாலத்து வெம்மை
தரும வெம்மைதனில், இன்பாரும் சீதளமாமே.” என்ற
வெண்பா இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

சித்ரமணிச செபபென்று செபபலாம அச்செபபுப்
புத்தமிர்த போகம பொசியாதே - சுததந்திச அந்

சுந்தரமசோ புறபுத்ததைச சொனனலை பனிந்ரும
சந்தனமும் குங்குமமும் தாங்காதே - விநதைசெறி

அந்தநறுங் கோங்கின அருமபெல்லாம அவஅருமபுகு
இந்த முககருமை எயதாதே - சந்தமிகும அந்

பூரணமும் பங்களஎன்ப போற்றலாம அகருமபம
தாரணியும் ஒணசுணங்கும தாராதே - சிரணியும்

மாகாக வெறபெல்லாம நற்றுமநத வெற்புஅரனா
கோகாகக கையால் குனிந்ததே - வாசுசெறி

பந்திணைகா என்று பகரலாம அபபந்தும்
இந்து நுத லாரகைககு இடைநதெழுமே - கந்தமிகும அஅ

அந். செபபு : கிணணம். புத்தமிர்த போகம : புதிய
அமிழ்த இனபம். பொசியாது : கசியாது.

அச. புறபுத்தம : நீரககுமிழி.

அந். நற்றும : நல்ல. கோங்கு : ஒரு பூச்செடி,
அல்லது பூமரம். கோங்கருமபு கோங்கைககு உபமான
மாகப பல இலக்கியங்களிலும் பயின்று வந்திருக்கிறது.
அது யாதெனத தெரியவில்லை.

அசு. தார : மாலை. அணி : நகை. ஒண் சுணங்கு
அழகுத தேமல்.

அஎ. காக வெற்பு : பொன் மலை. அரனா : சிவ
பெருமானா. கோகாகம : தாமரை. குனிந்தது : வில
லாக வளைந்தது. வாசு : எழில்.

* அஅ. பந்திணைகா : இரண்டு பந்துகள். இந்து
நுதலா : சந்திரன் போன்ற நெற்றியை " டையா,
இடைந்து எழும் : தளர்ந்து எழுமபும. கந்தம் : மண்ம.

பூங்கொத்து இணையாப புகலலாம பூங்கொத்தும்
தேங்குதெனறல் வீசா சிதறுமே - மாங்கலியின் அக

பகடுவமாம என்று பகரலாம அககலியும்
மிகககிளி கோதியிடில் மீருதே - தககபொரு கூ0

வாகுமத யானே இரு மத்தகமஎன ரேருதலாம
பாகாகொடுந் தார்க்குப பயந்ததே - ஆகையினால்

மானே முதலிந்த மண்டலத்தில் நேரினறித
தாலே தனக்குப சரியாகி - ஞானமெலாம

மொண்டெடுத்த மொன முனிககுறுமபெ லாமடக்கத்
தண்டெடுத்து வந்த தருமாரன - கொண்டலெனும்

மட்டவிழும் பூங்கோதை மாதுரதிக குந்தாக்கும்
இட்டவினைக கூடாரம் எனலாம - பட்டதது

இடங்கொண்டு பூரிதது இறுமாந்து முதது
வடங்கொண்டு மேன்மேல் வளர்ந்து - தடங்கொண்ட கூரு

அக. தேங்கு தெனறல் : நிறைந்த தெனறற காற்று.
சிதறும் : சினனாபினலாமாகும்.

கூ0. கோதியிடில் : கடித்து விட்டால், மீருது :
வளராது. பொரு : பொர் செய்கின்ற.

கூக. பாகா : செலுத்துவார். கொடுந்தார் : பொல்
லாத அங்குசம்.

கூஉ. நேர : சமம். ஞானம் எலாம : அறிவு முழுமையும.

கூங. மொண்டெடுத்த : முகாந்து கொண்ட. தரு
மாரன : வில் வல்ல காமன : கொண்டல : மேகம்.

கூச. மட்டு : தேவ. கோதை : கூந்தல். வினைக்
கூடாரம் : தொழிறசாலைக கூடம். வட்டத்து : வட்ட
வடிவமாக.

கூரு. இடங் கொண்டு : பககதது இடங்களை ஆகர்
மித்து. பூரித்து : பருத்து. தடம் : விசாலம்.

வட்டஇரு மந்தரத்தை மாரபிற பதிநதிறுகக்
கட்டுமணி ஆணிபாற கங்கறுததுக் - கிட்டரிய ௩௬௬

பாளித லேப பாரம உலாவிய
லாளித மோகன ராஜசம - மேளம

நேகர காமவி நேதவி காவ
சுகர கோமள சீதளம - ஆகி

அருமபி விருமபி அசைந்து தசைந்து
நிரமபி நெருங்கி நெகிழந்து - பரந்து

சுணங்கு நிறைந்து சுகந்த கதம்ப
மணங்குடி கொண்டு வயங்கி - இணங்கி ௧௦௦

அருந்தவர் சிந்தை அடங்கி மடங்கி
வருந்த நெருங்கி வளர்ந்து - திருந்திஒரு

திதுங்கொள ளாத செழுந்தா மரைமுக்கையின
மோதும சிறுதிவலை மொயத்தவபோல் - ஓதமரர் ௧௦௨

௩௬. இரு மந்தரத்தை : இரண்டு மந்தர மலைகளை.
இறுக்க கட்டும. இறுக்கிப் பூட்டுகின்ற.

௩௭. பாளிதம. பச்சைக் கற்பூரம். லேபம : பூச்சு;
லேபவத்தின இடைக் குறை. படாரம். சந்தனம்.
லாளிதம : அழகு. ராஜ சமமேளம : ராஜக் கூட்டம்.
கடைசி எழுத்தாகிய 'ம'வை அடுத்த கண்ணிகளுக்கொண்டு போக வேண்டும்.

௩௮. மனேகர காம விநோத விகார வசுகர என்று
பிரித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

௩௯. அருமபி : கூம்பி. தசைந்து : தசைப் பொலிவு
பெற்று. நெகிழந்து : மிருது தனமையாகி. பரந்து :
இடங்கொண்டு.

௧௦௦. சுணங்கு : தேமல். வயங்கி : விளங்கி.

௧௦௨. முகை : மொட்டு. சிறு திவலை : சிறிய நாத
துளி.

வாழ்க் கடல்கடைந்த மாயோன மணிமகுடம்
 குழத் தெறித்த சுவைத்துளிபோல் - ஏழல்கும க௦௩
 மெச்சு கலைமதியின வெண்ணிலா வீசமுத்தின
 கச்சுப புனைந்த கனதலத்தாள - இசரையினால்

கை விரல்

ஏத்துகின்ற காழுகர்மேல் இலாபவேள முததிரையைச்
 சாத்துகின்ற முத்திரைகுகோல் தாலொனா - குத்திரங்
 ஆயில் ஒருவர் அறியா அமிரதநிலைக [கண்டு
 கோயில்திறக குந்திறவு கோலெனவத - தூயகலை
 வாசிக்கும பஞ்ச வாக்கிளலை யினசிவந்த
 நாசிக்கு நேராய நகந்துலங்கத - தேசுற்ற
 பத்ர கரவீர பத்திரமோ கோமளஞ்சோ
 சித்ரப பருவச சினைககெளிறு - மெத்தென்று
 துயய பவளத் துகளறுகொம போளனா
 வெய்யமயல் பூட்டும விரலினா - செயயசெழுந் க௦௬

க௦௩. தெறித்த : சிதறிய. சுவைத் துளி : இனிக்
 கும சொட்டு.

க௦௪. நிலா வீசு முத்தின கச்சு : நிலவு கொழிகும
 முத்துப பதித்த ரவிகை.

க௦௫. முததிரை : அடையாளம்.

க௦௬. ஆயில் : ஆராயநதால். திறவுகோல் : சாவி.
 தூய கலை : பரிசுத்தமான நூல்.

க௦௭. பஞ்சம : ஐந்தது. வாக்கிளலை : சோலைக்கிளி.
 நாசி : முக்கு. துலங்க : விளங்க. தேசு : ஒளி.

க௦௮. கரவீர பத்திரம் : அலரிசசெடியின இலை.
 சித்ரம் : ஓவியம். சினைக கெளிறு : கருவுற்ற கெளிறு
 எனற மீன வகை.

க௦௯. துகள : குற்றம். வெய்ய மயல் : கொடும
 மயக்கம். பூட்டுதல் : சேர்த்தல்.

உள்ளங்கை

தாமரையின போதைச சலபபடுத்திக் காந்தளெனும்
 மாமலரைத் தூர வனத்தகற்றிக - காழுகர்மேல் கக௦
 வெங்கடுங்கோ பத்துடலே விசிப புடைத்தாலும்
 செங்கழுநீர்ப் பந்தொத்துச சீதளமாய - இங்கிதத்து
 மோகமபூ ரிக்க முடிதுவககித் தாளளவும
 ஆகமபூ ரிக்கும் அகங்கையாள - ஓகைஇசை

முன்னங்கை

விண்டிருக்கும் யாழ்களெல்லாம் வெட்கத் திருஉருவம்
 கொண்டிருக்கும் யாழினிய கோடொத்து -வண்டணிந்து
 சுற்றுநவ ரத்னம் துலங்குகட கங்களினால்
 மொய்ததழகு மாறாத முன்கையாள - சித்ரமுலை

தோள்

பூரணகும பங்களின்மேல் போடபெரு மாலைஎன்ன
 ஆரணிவில் வேள்பஞ்ச அணைஎனஎன்ச - சீரணிந்து ககரு

கக௦. சலபபடுத்தி : நீருக்குள் ஓட்டி. வனத்தகற்றி :
 காட்டுக்கு விரட்டி.

ககக. புடைத்தல் : அடித்தல். செங்கழுநீர் : சேதாம்
 பல். சீதளம் : குளிர்ச்சி.

ககஉ. ஆகம் : உடம்பு. அகங்கை : உள்ளங்கை.
 ஓகை : மகிழ்ச்சி.

ககந. விண்டிருத்தல் : விரிந்திருத்தல். யாழ் :
 விணை வகை. கோடு : வளைவு. வண்டு : வளையல்.

ககச ரத்னம் துலங்கு கடகம் : வைரம் இழைத்த
 காப்பு.

ககரு ககசு. பூரண கும்பம் : முழுக்குடம். ஆர்
 அணி வில் வேள் பஞ்ச அணை : நிறைந்த அழகுடைய
 வில் மாரனின் பஞ்சபொதிந்த பக்க அணை. அங்குரித்து:
 முளைத்து. வேய் : மூங்கில். தளமாகிய குடத்தின் மீது

கொங்கைமலை மேலாங்கு சூரி,தெழுந்தது கீழவனைந்த
துங்கமணி வேயபோலும் தோளினை - திங்கள் கக்கூ

கழுத்து

சுமுக மதராஜன் சுருதி இரு நாவாம
குமுகுமெனும் புளஓசை கொந்தாத - தமரிக்கும
வன்னிகமும் பாளை மடல்விழ நாளசெல்லும்
கனனிக கமுகலைய கந்தரத்தாள் - துன இரவி

முடிம்

வந்தாள் விகசிதமாய வண்டின பதந்துலையாச்
செந்தா மரைபோல் திருமுகத்தாள் - நந்தாத

உதடு

மாபவள மோவிலமோ மாதனையோ வேல்விழியின
கோபவள மொஇந்தர கோபமோ - சோபைதரும் கஉ௦

சூட்டிய மாலையைப்போலவும் மனமதன அணையைப்
போலவும் கொங்கைமலை மேல முளைத்து எழுந்து கீழே
வளைந்திருக்கின்ற மூங்கில் போலும் தோளை உடையாள்.

கக௭. சுமுகம : நல்ல முகம். மதராஜன் சுருதி :
காமக கலை இரை. இரு : பெரிய. குமுகுமு :
ஒலிககுறிப்பு. புளஓசை : பறவைக குரல். தமரித்தல :
ஒலி செய்தல்.

கக௮. வன்னித்தல : வாணத்தை உண்டாக்கல்.
கனனிக கமுகு : இளம் பாககு மரம். கந்தரம் : கழுத்து.
துன இரவி : நெருங்கிய சூரியன்.

கக௯. வந்தாள் விகசிதமாய : வந்து ஆளவதால்
மலர்கின்ற. விகசிதம் : மலாதல். சூரியனால் மலர்த்தப
படும வண்டின கால்களால் உழப்பப்படும தாமரை
போலல்லாத செந்தாமரை மலாத திருமுகம் உடையாள்.

கஉ௦. வேல் விழியின கோப வளமோ : வேலையை
கண்ணின் விளப்பெருக்கமோ. விள மிகுதி கண்ணைச்
சிவப்பிக்கும்; அச்சிவப்பு உதட்டின நிறத்துக்கு உப
மாணமாயிற்று. இந்திரகோபம் : பட்டுப் பூச்சி. இது
மழைக காலத்தில் தோன்றும்; நல்ல செந்திரமாகவும்
பட்டுப்போல் மிருதுவாகவும் இருக்கும்.

தூதனாயோ கிஞ்சுகமோ தொண்டையோ வண்டினங்கள்
தாதனாயும் செங்குமுதத்தன்மலரோ - அதென்று கஉக

எவரும் உபமானம் எடுத்துரைக்க நனமா

தவரும் மயங்கித் தயங்குக - குளிப்பொன்

பொழிந்தருளும் தெனநாகைப் பூபதியைப் போற்றும்

செழுந்தரிழே போறசெமை ரோர்து - தொழந்திருமால்

இனனம் ஒருகால் இருகை வருந்தாமல்

வன்ன மதியம் மழுங்காமல் - இன அமிழ்தம்

ஆன உததி அலையாமல் வானவரும்

தானவரும் வெம்போ சருவாமல் - நானிலமேல் கஉரு

வாசகியும் மந்தரமும் மாயாமல் மாறாமல்

ஆரை அமுது ஊறும் அதரத்தாள - வீசுகதிர் கஉசு

கஉக. தூதனை : தூதுளங் கனி. கிஞ்சுகம : முள முருகமபூ. இது சிவப்பு நிறமுடையது. “கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே” எனபது திருவாசகம். தொண்டை : கொவைப பழம். இனம் : கூட்டம். தாது : மகரந்தத் தூள். கஉஉ. குளிப்பொன் : பொறகுவியல்.

கஉங. பூபதி : வருணகுலாதித்தன். செழுந் தமிழ் போன்ற செமமை நிறம் படைத்திருக்கின்றது இதழ்.

கஉங, கஉஉ, கஉரு, கஉசு. பாற்கடல் கடையத் திருமால் இன்னும் ஒருமுறை கைகள் வருந்தாமல், கடல் கடைந்தபோது தூண்கப் பொருத்தப்பட்ட சந்திரன் மழுங்காமல், அமுதம் தந்த கடல் திருமபவும் கலங்காமல், அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் மற்றுமொரு போர் நேராமல், கடல் கடையக் கயிறுகப் பொருத்தப்பட்ட வாசுகி எனனும் பாம்பு மாண்டு மறியாமல், மத்தாகப் போட்ட மந்தரமலை நிலை குலையாமல், இயல்பாகவே ஆசைதரும் அமிழ்தம் ஊறுகின்ற இதழ்களை உடையாள் என்பது கருத்து. வன்னம் : அமுகு. உததி : கடல். அதரம் : உதடு. வீசுகதிர் : ஒளிவிடுகின்ற.

நகை

முத்தாகித தோகை முருந்தாகி முல்லையகைக்
கொத்தாகித தந்தக குருத்தருமபி - வித்தாரம கஉஎ
வாயத்தப்தம ராக மணியைத் தரமபிரிததுத்
தேயத்தொப்பம் இட்டுவைத்த சோவைஎனக -கோத்துப்
பொருநிருப வேளசிலையில் பூங்காவி எனா
இருநிரையும் பூங்காவி ஏறி - உருகிமனம்
பூண நகைக்கும் புகழககொல்லி யம்பாவை
நாண நகைக்கும் நகையினா - காணஎதிர கஙஊ

பொல்

தீட்டிவைத்த சித்திரத்தை சிங்கார மோகனக்கூத்து
ஆட்டுகிறகும் செஞ்சொல் அமிரத்ததாள -தோட்டிலயன

கஉஎ. தோகை முருந்து : மயில் இறகின அடிப
பககம். இது துய்ய வெண்மை நிறமாக இருக்கும். இது
பல்லுககு ஒப்பு. “முருந்து உரழ முரலா” எனபது
நடைதம்.

கஉஅ. பத்மராக மணி : சிவப்பு ரத்தம். சிகப்பை
வரிசையாகக் கோத்த மாதிரி இருந்தது பல்வரிசை.
வெற்றிலையை நனருகப் போட்டிருத்தலகூட்டுமேலும்!

கஉகூ. பொரு நிருபவேள : மன்மதன. சிலை : வில்.
பூங்காவி : காவி மலராகிய பாணம். இருநிரை : இரண்டு
வரிசை. பூங்காவி : அழகிய செந்நிறம்.

கஙஊ. புகழக கொல்லி அம்பாவை : கண்டவர்
புகழைக்கொல்லும் அழகிய பதுமை. நாண : வெட்க.
நகை : சிரிப்பு. நகை : பல்.

கஙக. எழுதி வைத்த சித்திரத்தைக் கூடக் கிடுகிடு
வென்று மோகனக் கூத்தாடச செய்யும் அமிழ்தம்
போன்ற சொற்பயிற்சி யுடையாள. தோட்டில் அயன் :
மலினமேல் இருந்த பிரமன.

கபோலம்

மண்ணாடா விண்ணாடர் வந்தழகு பாபக்கவைதத
கண்ணாடி போலும் கபோலத்தாள் - வண்ணாழில் கநஉ

மூக்கு

கொள்ளும் குமிழும் குறிப்போல் நிறமபடைத்தால்
என்றும் சரியாம் இதற்கெனாத் - தளளிர்
சுரமஞ்சரிவிடுத்த சண்ணம் பழித்த
அருமந்த சிவகனும் அஞ்சப - பெருமணத்தின
காமோது வணடின கணத்தக களந்தறியா
ஆமோத வல்லபமுண டாககிவைத்துப் - பூமேவு கநரு
விற்காமன் தேரோடும் வீதிஎனச சந்ததமும
நற்கால் வழங்குகின்ற நாசியாள் - பொற்கோதை கநசு

கநஉ. கணம், வான நாடரும் இயமாநிலத்தாரும்
அழகு பார்ப்பதற்குரிய கண்ணாடி போல அமைந்திருக்கிறது. கபோலம் : அலகு.

கநரு. குமிழ் : மூக்குக்கு இணையான ஒரு பூ. அது நல்ல நிறம் உடையது என்று தெரிகிறது. குமிழ் போல நிறம் படைத்தால் என்பது அதனைக் காட்டுகிறது. “குரு வளா பூங் குமிழ்” என்றார் திருக்கோவையார் ஆசிரியர். எள் : எட பூ. எடபூ ஏசிய நாசியாய்” என்பது மனோமணியம்.

கநசு. சுரமஞ்சரி என்பவள் சீவகன் மணந்த பல பெண்களுள் ஒருத்தி. சண்ணம் : வாசனைப் பொடி. அருமந்த : அரும - மருந்து - அன்ன. பெருமணம் : சிறந்த நாற்றம்.

கநரு. கா : சோலை. கணம் : கூட்டம். அளந்தறியா : அளவிடமுடியாத. ஒத : சொல்ல. வல்லபம் : வலிமை:

கநசு. விற்காமன் தேர் : தென்றல். நற்கால் : நல்ல காற்று. நாசி : மூக்கு.

செவி

தேனபோது அணியும் செழுங்காவிக கண்களெனும்
மானபோய வரவிடட வாயில்போல - தாமபோதத் கருள

தாவப்பொன ஓலை தரித்தால் விழிக்கூற்றம்
வாவப பிடிக்கும் வலையாபோல - புலவுகெண்

சுத்தமுழு மாணிககத் தோடணிந்தால் நிலவிழி
அத்திஇரு பாலுதிககும் ஆதவனபோல் - பத்திதரும்

பைந்தரளத் தோடணிந்தால் பார்வைச சகோரங்கள்
வந்தமுதம் உண்ணும் மதியமபோல் - முந்தவே கசு0

சால அழகு ததுமபி வழிந்தொழுகும்
கோல மகரக குழைசசெவியாள - ஆலவடி. கசுக

கருள. தேன போது : தேன் சொட்டும பூ. காளி :
நிலோற்பலம். வாயில் : வழி. போத : நனருக.

கருஅ. பொன ஓலை : தங்கத் தோடு. விழிக்கூற்றம் :
கண்ணாகிய எமன. வாவ : தாண்ட. வலையம் : வலையம்.
பூஉலகுளண் : பூமி மதிககினற.

கருகூ. மாணிககத் தோடு : சிகப்புக் கல் இழைத்த
தோடு. அத்தி : கடல். நில விழியாகிய கடலுக்கு இரு
புறமும் புறப்படும சூரியன்போல இருக்கும் சிவப்புத்
தோடு அணிந்தால். பத்தி : வரிசை.

கசு0. பைந்தரளத் தோடு : பசுமையான முத்துப்
பதித்த காதணி. சகோரங்கள் : நிலவு உண்ணும் ஒரு
வகைப் பறவை.

கசுக. மகரக குழைச செவி : மீன் வடிவமாகச்
செய்யப்பட்ட காதணியைத் தாங்கிய காது. ஆலம் :
நஞ்சு. வடி : கூர்மை.

கண்

வேல்போல் நிறமபடைத்து வீரவாள போல்இரண்டு
சேல்போல் கயல்போல் திசைபரந்து - மால்போலர கசஉ

சஞ்சரிகம போலத் தயங்கிக கடல்போல
நஞ்சம் அமுதுமநயந்தருளிக - கஞ்சமஎனச்

செங்குவகை எனவர சிறந்த கருவினையின்
பொங்கு மலரெனவே பொறபெய்திக - கங்குல்இபச்

கோலா கலவேள கொலைப்பஞ்ச பாணமஎன
ஏலா விரகாக கினிஎழுப்பி - மேலான கசரு

தேமா வடுவகிர்போல் செவவிக் குறிபொங்கி
மாமாரன எனவ மததேதாடி - பூமாதின

ஆதி அரிபோல அயனபோல் அரணபோலச்
சோதி கருததுவெனாத துச்சிவந்து - பாதகமும

மாயமும பொயமமையும் வஞ்சகமும தஞ்சமிகு
நேயமும சூதும நினைவுருக்கு - பாயமும

அத்திரமும வீறும அதிககிரம முங்கனவும
குத்திரமும போதக குடிகொண்டு - நித்தமஇகல் கசகூ

கசஉ. சேல, கயல : மீன வகைகள். மால், கரு
விழிக்கு உவமை.

கசந. சஞ்சரிகம : வண்டு. கஞ்சம : தாமரை

கசச. குவகை : நீலோற்பலம். கருவினை மலர் :
காக்கணம் 13 என்ற ஒருவகைப் பூ. கங்குல் இபம் :
இரவாகிய யானை.

கசரு. கொலைப் பஞ்ச பாணம் : கொலை வல்ல
ஐந்து அம்பு.

கசகூ. மா வடு வகிர, கண்ணுக்கு உபமானம்.
“ மா வடு வகிரனை கண்ணி பங்கா ” என்றா மணிவாசக
ரை. மாரணைப் போன்ற மதமதாடி. பூமாதா : இலககுமி.

கசஎ. திருமால், பிரமன, சிவனைப் போலக கருமை
யும் வெணமையும் செமமையும் பெற்று.

கசகூ. இகல் : பகை

வாதை அடாந்து வரிபரந்து மைளமுதிக
 காதை அடைந்து கடைசிவந்தே - ஓதுகலை கரு0
 கற்றவரை எல்லாம கருத்துருக்கிக காமரசம்
 உற்ற அலங்காரம் உட்கொண்டு - சுற்றும்
 புனிககுளநிகர் அற்ற புலவேர்தம் செஞ்சொல்
 கவிககுநிகர் ஆகுமஇரு கண்ணாள் - குவிததமலர்

புருவம்

சூழஅளகக கொண்டலுககும் ஜோதி நுதறபிறைக்கும்
 தாழ ஒளிருமஇந்தர் சாபமோ - ஆழிவரு
 காளம் பொதிந்தகன்ற கண்ணென றுரைக்குமவடி
 வாளின உறைகழறறி வைத்ததோ - வாளை
 நெருங்குகட லுமபுலம்ப நிலநிற்ப பார்வைக
 கருங்கடலுக் கிடட கரையோ - பெருங்கபடக கருரு
 காமன அயிலும் கயலும் பொருநயனத்
 தாமரையின பககத தரங்கமோ - மாமதனச கருசு

கரு0. வரி: ரேகை. காதை அடைந்து: காது
 வரைச சென்று.

கருஉ. புலவேரா கவியைப் போல விரிந்த பொருள்
 கொண்ட இரு கண் உடையாள.

கருங். அளகக கொண்டல்: கூந்தலாகிய மேகம்,
 நுதற பிறை: நெற்றியாகிய சந்திரன். இந்திர சாபம்:
 வானவில். ஆழி வரு: சமுத்திரத்தில் தோன்றிய.

கருசு. காளம்: நஞ்சு. பொதிந்து: பெய்து. அகன்ற:
 விசாலமான. வடிவாள: கூரிய சுத்தி. உறை: கூடு.
 வாளை: மீன வகை.

கருசு. அயில்: அம்பு. பொரு: ஒத்த. நயனம்:
 கண். தரங்கம்: அலை.

சித்திரமோ காதிசயம செய்விகும மாறன்நிமப
பத்திரமோ எனலும படிவிளங்கிப - புத்திதனை கருள
வாட்டுசிலை வீர மதவேள மலரம்பு
பூட்டுசிலை போலும் புருவத்தாள - தோட்டிதழிக

நெற்றி

கொந்தார் சடையோன குலவுநுதற கண்போல
சிந்தாரம தீட்டும திருநுதலாள - அந்தரத்தில

கூந்தல்

ஓட்டமிடும் திணதோ உதயமாத தாண்டனமேல்
கூட்டமிடும் கங்குற குழாங்கொலோ - நாட்டமுறத கசூ
தேசுபுனை பங்கயமேல சோமதுக ரத்திரனோ
வீசும முகமதிதோய மேகமோ - ஆசைமதன
காவணமோ கொன்றைக் கருங்கணியோ காயாவின
பூவணமோ மஞ்சைப்பயில் பூங்காவோ - தாவுதமிழ

கருள. காதி : போர செயது. மாறன் : பாண்டியன்.
நிமப பத்திரம : வேப்பிலை. புருவம வடிவத்தில் வேம்பின்
இலைககு ஒப்பிடப்படுகிறது.

கருள. தோடு இதழி : இதழகளை யுடைய
கொன்றைப பூ.

கருகூ. கொந்து : பூங்கொத்து. சடையோன் :
சிவபெருமான். நுதறகண : நெற்றிக கண. சிந்தாரம :
குங்குமம். அந்தரம : வானம்.

கசூ. உதய மாததாண்டன : காலே ஆதவன.
கங்குற குழாம : இருட்கூட்டம். நாட்டம் : கண்.

கசூக. தேசு : ஓளி. பங்கயம : தாமரை. மதுகரத
திரள : வண்டுக்கூட்டம்.

கசூஉ. காவணம் : கொட்டகை. மஞ்சை : மயில்.
பூங்கா : மலாச சோலை. தாவு தமிழ . பிற மொழிகளை
யெல்லாம கலந்து மேலோங்கிய தமிழு.

கல்லார மனமோ கலவி விலைவாங்க
 வல்லார் பொதுமகளிர் வனநெஞ்சோ - எல்லாரும ககூந்
 ஏதென்று அதிசயிக்க இந்திரநீ லத்திலநறுந்
 தாதொன்றி வாசச சவாதணிநது - போதொன்றி
 நெய்ததுக கடைகுமுன்று நீண்டு சுருணடடாந்து
 மைததுத தகர மணமபொதிந்து - மொயத்துமணம ககூந்
 சோதிகுகும் வண்டும சுருமடிம ஆடிப்பாடிச
 சாதிகுகும் நாடக சாலையோ - ஓதத
 துனிநீர் அலைபோல துறவோர் அலையப
 பனிநீரால் வாயம பரவித - தனியே
 வெறுமடிகையும் நெட்டுயிர்ப்பு மேஇளை ஞா கொள்ள
 நறுமடிகையும் சாந்தும் நயநது - நிறமபுதிய
 பைந்தளவும் மலலிகையும் பன்லீரும் பாரித்தால்
 கந்தரத்தில தாரா கணமபோன்றும் - சந்தமடல ககூகூ

ககூந். கல்லார் மனம், நல்ல இருடகாடாக இருக்கும்; கூந்தல் அப்படி இருக்கின்றது. வன நெஞ்சு : வன கணமை வாயந்த உள்ளம்.

ககூச. இந்திர நீலம் : நல்ல நீல நிறம். “இந்திர நீலம் ஒத்தது இருண்ட குஞ்சியும்” என்குனரா கம்பா. நறுந்தாது : நல்ல மணத்தூள்.

ககூந். தகரம் : மயிர்ச்சாந்து.

ககூசூ. வணடினங்கள் முழுதும் நடலாமாடுகின்ற அரங்கோ கூந்தல்.

ககூஎ. துனி : ஒலி

ககூஅ. நெட்டுயிர்ப்பு : பெரு மூச்சு.

ககூகூ. பைந்தளவு : பசிய முல்லை. பாரித்தல் : பெய்தல். கந்தரம் : கழுத்தது. தாரா கணம் : நட்சத்திரக கூட்டம்.

தண்காலும் செங்கமலம் சாத்தினால் மாயவனார்
கண்கால் முகமகலிவாய கைபோன்றும்-திண்காதல் கள௦
கைவண குருவோ கலந்தால் வரி அறல்சூழ்
சைவலத்தின கொததுத் தனைப்போன்றும்-இவ்வகையே
வேரிச செழுமலரும் வில்வேள கணைமலரும்
வாரிச சொருகும மலர்க்குழலாள் - தாரணியில்

வடிவு

சாதுரிய வேதாவும் தராகுழலா ரைப்படைக்க
மாதூரியம் பராக்கும் வடிவினாள் - ஆதிரிக்கும் களங்

கள௦. தண காலும் : குளிர்ச்சியைக் கக்குகின்ற.
செங்கமலம் : செந்தாமரை. கூந்தலிலே செந்தாமரைப்
பூக்களைச் சூட்டினால் கருநிறமான மாயவனார் நிறம்
போன்ற குழலிலே சூட்டிய அப்பூக்கள், அத்திருமாலின்
கண், கால், முகம், வாய, கை போலச் சிவப்பாகக் காணப்
படும். “கணலும் திருவடியும் கையும் திருவாயும்
செய்ய கரியவனை” என்பது சிலப்பதிகாரம். “கை
வண்ணம் தாமரை வாய் கமலம் போலும் கண்ணினைகள்
அரவிந்தம் அடியும் அத்தே” எனப்பது திருமங்கை
மன்னா திருமொழி.

களக. குருவோ : சிறு வியாவை. வரி அறல் :
கோடுபோல் அமைந்த நீர். சைவலத்தின கொதது :
பாசிக் கொதது.

களஉ. வேரி : தேன. மலர்க்கையும் மனமதன் அமப்புப்
பூக்கையும் அள்ளிச் செருகும கூந்தலுடையாள்.
“முருகிற சிவந்த கழிநும் முத்திரா இளைஞர் ஆருயிரும்.
திருகிச செருகும குழல் மடவீர செம்பொற கபாடந் திற
மினோ?” என்ற கலிங்கத்துப் பரணிச செய்யுள் இங்கு
ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

களங். வேதா : பிரமா. மாதூரியம் : மிக உயரிய நிலை,

தன்மை

மையல் மதவேள வளநகரி சோதனைக்கோர
தையல்உரு வாகிவந்த தன்மையாள - துயய க௭௪

மலை

தொடரு மழைமேகம தோயதலால் ஆழப
புடவி தனைச சுற்றும் பொருளால் - படரும க௭௫

தளவநகைப பாவை தரலால் மதிகக
அளவு படாத அதனால் - கிளருமளழில் க௭௬

க௭௪. மையல் மத வேள : மயக்கத்தையும் மத்ததை யும் கொடுக்கும் மனம்தன். வள நகரி : வளமான நகரம். காமனை நகர் சோதனை நடாத்துதற்கு என்றே ஒப்பற்ற நங்கையாக வடிவு பெற்று வந்த தகுதியுடையாள இவள்.

இதுவரை, காதல் கொண்ட தலைவன காதலிக்கப் பெற்ற தலைவியைக் கால் முதல தலை வரை விரிவாக அலங்கரித்தான். இனிப பாட்டுடைத் தலைவனாகிய வருணகுலாதித்தனை வாணிக்கின்றான். மலை தொட்டு ஆணை ஈடுக அவனுடைய தசாங்கச சிறப்பு மேலே வருகின்றது.

க௭௫. முதல க௭௬ முடிய உள்ள கணணிகள் மலைக் கும கடலுக்கும சிலேடை.

க௭௫. மழை பொழியும் மேகம கடலிலும் தோயகின்றது ; மலையினும் படிகின்றது. புடவி : உலகம். அது கடலைத் தனக்கு ஆடைபோல சுற்றியிருக்கிறது ; மலையைச் சுற்றிப் பூமி யிருக்கின்றது.

க௭௬. தளவம் : முல்லை. முல்லை போன்ற பல்லைப் பெற்ற பாவையைக் கடலும் தந்தது , மலையும் ஈன்றது. கடல தந்த காரிகை இலக்குமி ; மலை தர வந்த மங்கை பார்வதி. மதிக்கும் அளவுகூறள கடலும் அடங்காது ; மலையும் அப்படியே.

அமபுலிதே, தாற றத்தால் அமைதருநீ லபபரப்பால்
 விமபமணிக் குன றுபல மேவலால் - உமபரின்மேல் கள்ள
 தேங்குவ சிகரத்தால் திண்கோட்டு நாகமே
 தாங்குதலால் மாலைத் தரிககையால் - ஓங்கி
 வளங்குலவு நேமி மகரா லயமபோல
 விளங்கு முனிவன விதித்த - வளங்கொள
 தமிழின் சுவைவாவே தணகுறிஞ்சிச செந்தேன
 உமிழும் பவளமலை உள்ளோன் - கமழும் கஅ௦

நதி

செழுங்கடுககைத் தாராளன் செஞ்சடைபோல மின்னி
 முழங்கித் திசையனை த்தும் முடி - ஒழுங்கிக
 கடல்நீர் பருகிக ககனமுகடு ஏறித்
 திடல்நீடு குன்றச் சிகரத்து - அடல்நீடு கஅஉ

களஎ. சந்திரன் கடலிற பிறககினருன ; மலையிலும்
 தோன்றுகினருன. நீலப் பரப்பு கடலுக்கும உண்டு ;
 மலைக்கும மேகம் படிதலால் உளது. விமபம : ஒளி.
 கடலுகுள ஒளிக கற குன்றுகள் இருக்கின்றன ; மலை
 யிலும் அப்பொருள்கள் உள.

களஅ. வசீகரிக்கும தன்மை கடல், மலை இரண்டு
 கும் உள. திண் கோட்டு நாகம் : வலிய தந்தத்தை
 யுடைய யானை. யானை கடல் மலை இரண்டிடங்களிலும்
 உளது. கடலில் உள்ளது நீர் யானை. கடல் திருமலைத்
 தன்னுள படுக்க வைத்திருக்கிறது , மலை மாலைக்கால்
 ஆதவனை வாங்கிக கொள்கின்றது.

களக. நேமி : சககரம். மகராலயம் : கடல். முனிவன் :
 அகத்தியன்.

கஅ௦. குறிஞ்சி : மலை நிலம். பவளமலை : வருண
 குலாதித்தன் மலை. உள்ளோன் : உடையோன்.

கஅக. கடுக்கை : கொன்றை. தார : மாலை. அத்
 தாராளன் : சிவன்.

கஅஉ. பருகி : குடித்து. ககனமுகடு : வான உச்சி.
 குன்றச் சிகரம் : மலைக் குடுமி.

மேகத் திரளகால் விழுந்து பொழியமண்ணும்
மாகமுமஓன ருக வளர்வொளம - மோகமலர் கஅந

மாணைப புணரும் வருணசூலா தித்தமைகிழ
சேணைப பெருககம எனாதிகழந்து - காலில

விசைகொண்டு காலஎடுத்தது விசிநடந் தேதாடித
திசைகொண்டு காமபீரம செயது - மிசைஉநதித கஅந

தண்குறிஞ்சி வந்தடைந்து சம்பகமபி டுங்கிவண்டு
பண்குறிஞ்சி நந்துகொந்து பந்தலறந்து - திண்குறிஞ்சி
சந்தலாங்க லீரந்துமுந்தி தந்திசிங்கம எண்கினங்குள
உநதிஓன்றெ டொனறெதிரந்து டைந்தமிழந்த -
வந்திரைந்து

விண்டுமண்டு விண்டடாந்து விண்தொடாந்து
குன்றடைந்து
கொண்டுநின்றகுங்குமங்கொணாரந்தெழுந்து-மிண்குகினற
தந்ததொந்த மென்றுசந்த தங்கமுங்கு கொண்டமைந்த
அந்தவண்டல எங்குமொண்ட டாந்துசென்று - முந்தி

கஅந. திரள கால் : திரண்ட காற்று. மாகம :
விண்ணுலகம்.

கஅச. மலர்மான : திருமகள். கலைமகனையும்
கொள்ளலாம். கான : காடு.

கஅரு. திசைகொண்டு : திககெலாமபரந்து.

கஅக. தண் குறிஞ்சி : குளிர் வரைநிலம். பண்
குறிஞ்சி : குறிஞ்சி ராகம்.

கஅஎ. சந்தலாங்க கலைந்து : சந்தல மரங்களைப்
பிடுங்கி. முந்தி : விரைந்து. தந்தி : யாலை. சிங்கம :
சிமமம். எண்கு : கரடி. உநதி : செலுத்தி.

கஅஅ. விண்டு : மலை. விண்டு : பிளந்து. மிண்டு
தல் : நெருங்குதல்.

கஅக. தந்த தொந்தம் : ஓலிக்குறிப்பு.

வினைந்த கருந்தினை செந்தினை விஞ்சி

வனைந்த புனங்களை மணடி - அனைந்து

ககூ௦

வருந்த மனங்குற மங்கையா ஒன்றி

இருந்தப ரண்கள எறிந்து - நிரம்பிய

குங்கிலிய முமதிமிசும கொண்டோங்கிக கேகயமும

பைங்கிலியும் ஓடப் பறந்தோடி, த - துங்குபுறத

தாங்கும மயிலபடைத்த தாடாள லைக்கரத்தில

ஓங்கும அயிலபடைத்த உத்தமனைப - பூங்கடப்ப

மாலையனை வண்டா மரைமாட பீடத்தின

மேலயனைக காவல வினை ததானை உ - கோலமதி

ஆறுமுகத்த தானை அசுரா மலமஅழியத்த

சூறுமுகத்த தானை தொலைத்தானை - விறுமலா

ககூ௫

வேரிப்ப தாமபுயனை மெனகுறத்தி கொங்கைப்பட

பூரிப்ப தாமபுயனைப் புண்ணியனை ௨ - சிருறற

கந்தனை ௨ சேயைக கடவுளை ௨ செவ வேளை அரன

மைந்தனைக கண்டு மனமகிழ்ந்து - முந்திஎதிர

ககூ௭

ககூ௨. குங்கிலியம் : குங்கிலிய மரம். திமிசு : வேங்கை மரம். கேகயம் : மயில.

ககூ௩. தாடாளன் : பெருமையிற சிறந்தோன். கரம் : கை. அயில . வேல. கடப்பம் : கடம்பு.

ககூ௪. காவல வினை ததான : சிறை வைத்த முருகன்.

ககூ௫. சூறு : கூட்டம். தானை : படை. விறு : சிறப்பு.

ககூ௬. வேரி : தேன். 11 தாமபுயம் . பாத தாமரை. மென குறத்தி : வளளி. பூரிப்பதாமபுயனை : பூரிக கினற தோனை உடையவனை.

ககூ௭. சேய : முருகன் பெயர்களுள் ஒன்று; கடவுளின் சேய ஆதலினால்.

ககூ௮ முதல் இதுவரை குறிஞ்சி நிலக கடவுளாகிய வேலனைப் பற்றி.

பாலைவனம மேவியதி பாதகவில் வேடர்அணி
வேலைவடி வாளை அலை மேலுதறி - ஓலமிடு

ககூஅ

கூபமஉறை நீரினொடு கூடிவிளை யாடிஅதி
தாபவனம மேவிஅழல் சாடிநிறை - மாபுறவின

கூடுகளைக் காரகிலைக கோலமுரு டான்களளிக
காடுகளைச சாயத்திருப்பைக கானநனுசி-நீடுவிறல் ௨௦௦

பாராள ரைப்போல் பகறகுரை ஆடுவார்
போராடல் எல்லாம புறங்கண்டு - சிராகி

அந்தரி பிங்கலை அம்பிகை சங்கரி
சுந்தரி விந்தை சுமங்கலை - மந்தர

பார பஹுர பயோதரி பூதரி
காரணி வாமினி காமினி - திரி

அமலை நிமலை அரிவை தெரிவை
கமல சரணி கவுரி - குமரி

வராகி கபாலி மனோமணி சூலி
புராணி சடாதரி பூவை - தராதலத்தோர்

௨௦௫

ககூஅ. ஓலம : சத்தம.

ககூகூ. கூபம : கிணறு. அழல் சாடி : பாலை நில
நெருப்பொடு போர் செய்து. புறவு : புரு.

௨௦௦. முருடு : மரக கணு. இருப்பைக்கான :
இலுப்பைமரக காடு.

௨௦௧. பாராளரைப்போல் பகறகுரை ஆடுவார்:
பாரை ஆளுகின்றவர்களைப் போலப் பகல் கொள்கை
இடுவார். பாரை ஆளுந் வேந்தர் வலி கொண்டு குடி
களிடம் கவாவது பகற கொள்கை எனப்பது கருத்து.
பகற குரையாடுவார் பாலை வனத்திலே திரியும்
திருடர்கள்.

௨௦௨ முதல் ௨௦௫ வரை அம்பிகையின்
பெயர்கள். அவைகூ பாலை நிலப் பாவைகருக கூறப்
படுகின்றன.

பனலி அடிவணங்கும பாலைக கிழத்திளனும

கனலி தழுவக களிகூர்ந்து - நனலில்மென

உ௦௬

முல்லை புகுந்து முருகு பெருகுநெடுங்

குல்லை அணிந்து குழல்ஏந்தி - எல்லையில்தன

மன்றல் அள கத்துக்கும வாளநகைகுகும ஒப்பென்று

கொன்றையும முலலையும கோததெறிந்து - வென்றி

திரளபுருஷன நாகையாகோன் செங்கைக் கொடைபோல்

சுரபிதனை அஞரத துறந்து - குரவையிலே

மண்டு பொதுவியர்தம மாமே கலைவாரிக

கொண்டுநெடு மால்போல் குருந்தேறித்-

தண்டலையில் உக௦

காயா மலாநிற்கக காரணமென எனறுவிழர

சாயா முறியாத் தமரித்துத - தூயமலா

வெண்படாத் தைகககீர்ந்து வேறுபடாம சாததுவர்போல்

தண்படா வெண்படாம சாததிப்போய-வண்பரனா உகஉ

உ௦௬. பாலைக கிழத்தி : பாலைக்கு உரியவள.

உ௦௭. முல்லை : காடு சூழ்ந்த நிலம். முல்லை : துளசி.

குழல் : ஏறங்கில் குழாய்.

உ௦௮. மன்றல் : மணம். அளகம - கூந்தல். நகை : பல்.

உ௦௯. சுரபி : காமதேனு. குரவை : இடைபெண்கள ஆடும கூத்து.

உக௦. பொதுவியா : ஆயர்குலப் பெண்கள. மேகலை : ஆடை. குருந்து : குருந்தமரம். தண்டலை : சோலை.

உக௧. சாயா : சாயத்து. முறியா : முறித்து. தமரித்து : சத்தம் போட்டு.

உகஉ. படாம் : ஆடை.

நேரிழைவந் தாளென்று நெய்பால் தயிரான்
வாரிஎதி கொள்ள வந்ததென்ப - பாரிஎனும் உகந்

ரீரோன வருணகுலா தித்தனபால் நாகையிலே
பாரோர் விருந்தருந்தும பந்திஎன்ப - பேராயா
பாடிதனில் நெய்ச்சாடி பாறசாடி மிகுகதயிரா
சாடி நிமிடந் தனிறசாடி - ஓடிக

உகந்

கடுங்கான் இடைநடந்து கல்லைப்பெண் ஆகுகி
அடுங்கான் வெம்பணியில் ஆடி - நெடுங்கோட்டு

மாமருதம் சாயத்து வணங்குவார நெடுகசுறைந்து
தாம மணியும் சகடுதைத்து - புமிஎனும்

மினளை அளந்து விளங்குக தலைநாளில்
தனையும் பெற்றொரு தாளவணங்கி - புனனி

மருதம் புதுந்து வனசம் புனைந்து

மருதம் களைந்து வளைந்து - கருதிய

உகசு

உகந். சாடி : பாந்திரம். நிமிடம் தனிற சாடி :
நிமிஷத்தில் அடித்துக்கொண்டு.

உகசு. கடுங்கான் : கடுமையா காலகம். கல்லைப்
பெண்ணாகியது அகலிகை கதை. பணி : பாம்பு.
பணியில் ஆடியது : காளிகை எனும் பாம்பின் மேல்
ஆடியது. நெடுங்கோடு : நீண்ட கிளை.

உகஎ. மாமருதம் : பெரிய மருதமரம், தாமம் :
மாலை. சகடு : வண்டி-வடிவமாக வந்த அசுரன்.

உகஅ. மினளை அளந்து : மாவலிபால் உலகு அளந்த
வரலாறு. உகஎ. முதல் இதுவரை திருமாலுக்கும்
நதிக்கும் சிலேடை.

உகசு. மருதம் : நெல் முதலிய உயர் பொருள் விளை
யும் நனசெய நிலம். வனசம் : தாமரை. மருதம் களைந்து :
மருத நிலப் பொருள்களை வாரி.

எமபிரான தேவி எழுந்தருளி னுள்ளனறே
 உம்பர்கோன வைத்த உலுபபைஎன்ப - பைமபூகத் ௨௨௦
 தாறும இளநீரும தண்கருமபும மஞ்சளஇஞ்சி
 தேறும் கருணைச செழுங்கிழங்கும - ஊறிரதத்
 தேமா நறுங்கனியும் திண்பலா வினகனியும்
 மாமா தனையின வளர்கனியும் - ஆமலகப
 பைங்கனியும் வாழைப பசுங்கனியும் பேரெ லுமிச்
 சங்கனியும் பொற்றமரத் தங்கனியும் - துங்கமலர்ச்
 சோலைவாய் வண்டுவைத்த சுத்தப் பசுநதேனும்
 ஆலைவாயக கனனல் அடுபாகும - மாலதியும்
 பன்னீரும மல்லிகையும பாணியும் பாதிரியும்
 மன்னும் குவகை மதுமலரும் - இனாவகை ௨௨௩
 எல்லாம பரவி இருந்த இடநதோறும்
 உல்லாச மாக உலாவிவந்து - மல்லாடத்
 தூண்டு பரிஏறும் சுததவி ராதிபர்போல்
 பூண்டுசிலை வாள்ளடுத்துப போதாவி - ாண்டு ௨௨௪

௨௨௦. எமபிரான தேவி : செல்வத் திருமகள். உம்
 பா கோன : தேவராஜன. உலுபபை : பெரியோர்க்குப்
 படைகரும் பண்டங்கள். பைமபூகம் : பசுமையான பாககு
 மரம்.

௨௨௧. தாறு : காய நிறைந்த கொத்து. தேறும் .
 தேறிய. ஊறு இரதம் : ரசம் ஊறுகினை.

௨௨௨. ஆமலகம் : நெல்லி.

௨௨௩. பொன தமரத்தங் கனி : பொன போன்ற
 ஒரு மரத்தின பழம்.

௨௨௪. ஆலை : இயந்திரம். கன்னல் : கருமபு. அடு
 பாகு : காய்ச்சிய கட்டி. மாலதி : சிறு செண்பகப் பூ.

௨௨௩. மது மலர் : தேன் சொட்டும பூ.

௨௨௬. மல்லாட : மற்ற போர் செய்.

௨௨௪. பரி : குதிரை.

கரைஎங்கும் மளளா கவிததாக்க நனவீரத்
திரைஎங்கும் அனனம செறியப - பரவியே ௨.௨௮

நெய்தல நிலமாநுநது நெய்தல் தடமாடிநது
மைதவமும புனணை வனமசாயததுக - கைதைமடல்

நுடிப புளிநமெலாம சுற்றிப பெருமபனையை
சாடிப புளிநம தலைஓடி - நீடுறற ௨௩௦

மாதரங்க முந்திவலை வாணா இளமபருவ
மாதரங்க முந்திவலை வாயமுகநது - தாதவிழந்து

பானலமபு நைந்துவரி பாயமரமசு நுனறுவிழ
மீனிநகுகள சிந்தியலை வீசிமொண்டு - கானலெங்கும்

ஓடிக கழிக்கரையில் ஓலலைப பெடைகநருகை
மூடிச சுழித்தலையில் மூழுகப்போய - நாடிககண்டு

௨.௨௮. மளளா : உழவர். கவித்து ஆர்க்க : நீர்ப
பெருகருக கண்டு மகிழநது ஆரவாரம செய்ய.

௨.௨௯. நெய்தல நிலம : கடல் சாரநத தரை. தடம :
தடாகம. மை : மேகம. புனணை வனம : புனணை மரககாடு.
கைதை : தாழை.

௨.௩௦. புளிநம : சோலை. புளிநம : புள இனம,
பறவைக கூட்டம.

௨.௩௧. மாதரங்கம . பெரிய அலை. வலை வாணர் :
வலையினால் வாழுகின்றவா; அவா வலையா, அல்லது
செம்படவா. மாதா அங்கம உநதி : மங்கையா உடம
பிலே நிரை செலுத்தி. வலைவாய முகநது : வலையை
நீரமுகச்செய்து.

௨.௩௨. பானல அமபு நைநது : நிலோற்பலம
போன்ற கண அமபு வருநதி. வரி பாயமரம : கட்டப
பட்ட பாயமரம. கானல : கடற்கரைச சோலை.

௨.௩௩. கழிக்கரை : சதுப்பு நில ஓரம. ஓல்லை :
விரைந்து. பெடைக் குருகு : பெண் நாரை.

அந்த வருணன அடிவணங்கிக் காணிககை
தந்த தரளம தனைப்புனைந்து - செந்தமிழ்க்ரு

மாருத செங்கை வருணகுலா தித்தனென்று
கூறு தவர்போல் குறைவுற்றுப - பேருன

உநரு

சங்கம திகழநாகைத் தாருவைச்சே ராதவாபோல்
பங்கம புனைந்து பயனெய்திப - பொங்குதுழாய்த

தேமபதும நாபத திருமால்போல் சங்கேந்திப

பாமபணையின மெவிப படியளந்து - மேம்படுசொல

நாடு

அரசுதனா சங்கேந்து அமலனா மனமதனை

மெய்சுதனா கப்படைத்த வேந்தனா - நச்சரவில்

கண துயிலவார மூதண்டம காத்தருளவார தேனசொரியும்
வண்துளவார சீரங்க மாநகரும் - எண்திசையோர

வந்திகும தென்குடந்தை மாநகரும் தேவரெலாம

சிற்திகும மாநகஞ்சோ தீரத்தமும் - முந்தவே உசு

உநசு. தரளம : முத்து.

உநரு. ஆறு, கடைசியாகக் கடலில் விழுந்து
குறைந்துவிட்டது. எப்படி? தமிழிககு உதவும் வளஎல்
வருண குலாதித்தனைப பாடாதவர்போல்.

உநசு. நாகைத் தாரு : நாகையிலுள்ள கற்பகம.
அத்தாருதான வருண குலாதித்தனை. பங்கம - கேடு.

உநஅ. மெய்சுதன : உண்மை மகன. வேந்தன :
திருமால். திருமாலுக்கு மனமதன மகன முறை. அரவு :
பாமபு.

உநசு. மூது அண்டம : பழமை வாயந்த உலகம்.

உசு. வந்தித்தல : வணங்குதல். குடந்தை : குமப
கோணம். தீர்த்தம் : மகா மகக குளநீர்.

தைபபூசம ஆடத் தகுமெனனி வெண்ணீறு
மெய்பபூசச சொனன விடைமருதூம் - எப்போதும் உசுக

ஏத்துகின்ற சுந்தரனார் ஏவஇரு ளில்தூதாய
ஆத்திமுடி யோனசென்ற ஆரூரும் - வாயத்த
திருப்பதிகள் உள்ளவெலாம சேனிததுச ரெந்தேன்
மருப்பதியும் தண்டலையுள மனனி - விருப்பமுடன

வேந்தா கிளை தழைக்க வேதாக மந்தழைக்க
ஆயந்த வணிகா அறந்தழைக்க - ஏயந்த

உழவர் குலந்தழைக்க உண்ணமுத்தம் ஊறும்
விழவும் திருநாள விழாவும் - அழகாம் உசுரு

மனுநெறியும் செல்வமும் வணதமிழ்ப்பா ராட்டும
அனுதினமும் தனமா சனமும் - தினகரனார்

திணமைக் குலத்துதித்த செம்பியாகோ மானபுரக்கும்
வண்மையுடைச சோழ வளநாடன - பணமருவும்

நகர்

பாடலும் நாடக சாலையும் பைந்தொடியார
ஆடலும் சூழுகின்ற ஆலயமும் - நீடு

பணிககோ புரநிரையும் பைம்பொன மதினும்
மணிக்கோ புரமேடை வைப்பும் - கணககாயா உசுக

உசுக. விடைமருது : திருவிடைமருதூர்.

உசுஉ. சுந்தரனார் : சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்.
ஆத்திமுடியோன : ஆத்தி மலா சூடிய சிவனார். ஆரூர் :
திருவாரூர்.

உசுந. மருப்பதியும் : வாசனை படியும். தண்டலை :
சோலை.

உசுகூ. தினகரன் : சூரியன்.

உசுஎ. செம்பியர் கோமான் : சோழ மன்னன். பண் :
இசை.

உசுகூ. நிரை : வரிசை. கணககாயர் : நூல்
சொல்லிக் கொடுப்போர்.

கூட்டமும் முததமிழின கோதாடும் நல்விருந்தின
தேட்டமும் பாராடும் சீராடும் - கோட்டு உரு

வனசத் திரமுகபபும் மாமறையோர்க் கெலலாம
தினசத் திரமுதவும் சீரும் - அனத்தின

குலந்தா மரைமேல் குலாவும குளமும்
நலந்தான மிருந்த நதியும் - அலாந்த

அளகா புரியும் அமரேசன ஊரும்
பளகாகச் செலவம் பரித்து - வளமேவும்

செந்நெல்லும் பூகமும் தினகரும்பும் சந்ததமும்
பன்னுவள நாகைப பதியினுன - ஒன்னலரைச

மாலை

சாடுகின்ற வேலாரீரன தனமாபு அனுதினமும்
குடுகின்ற வாகைத் தொடையினுன - கூடலரைப உரு

பரி

பேயுங் கழுகும் பெருவிருந்து கொண்டாடப்
பாயும் கவனப் பரியினுன - ஆயும் உரு

உரு. முத்தமிழ் : இயல, இசை, நாடகம். கோடு :
சிகரம்.

உருக. வன சத்திரம் : வனப்பொருட்சாலை. மறையோ :
மறைபயில மகசள.

உருங். அளகாபுரி : குபேரன ஊர். அமரேசன ஊர் :
அமராவதி. பளகாக : குறைவு உடையதாக. பரித்து :
தாங்கி.

உருச. சந்ததமும் : எப்பொழுதும். பன்னு : நெருங்கு
குகின்ற. நாகைப்பதி : நாகைப்படடினம் என்ற ஊர்.
ஒன்னலர் : எதிரிகள்.

உருரு. சாடுதல் : அழித்தல். வாகைத் தொடை :
வெற்றி மாலை. கூடலா : பகைவர்.

உருசு. பாயும் : பாய்கின்ற. கவனம் : வேகத்தை
யுடைய. பரி : குதிரை. ஆயும் : ஆராயும்.

யானை

அருந்தமிழோரா சொறபடியே ஆறுறுப்பும பாரைப
பொருந்திமதம மூனறும் பொழிந்து - திருந்தார உருள
படைக்கலந தூளாககிப பாகரைக்காயந தோடி
நடக்குமமன வேகமென நாடி - இடக்கும

உருமேறு எனமுழங்கி ஒன்பான முரம்பெற்று
அருமேக நிரை அருந்தி - வருமெரு

என்னவரி வணடின இனந்தொடரக கோபமே
மன்னும் அயிரா வத்ததினா - மனலி

உசூ0

கொடி

இலகுகு-ற பாரில் எதிரிலலை எனறே
குலவு மகரக கொடியான - நிலைமைபெறும்
ராகை வதுவைஜெயம எனறேதன முன்றிலிடை
மோகஞ்செய மூன்று முரசினா - நாகமதி

ஆணை

குமுகனற செயயசடைச் சோதியார் அம்பலத்துள
ஆடுகின்ற நாதாதிரு ஆணையான - நீடும

உசூந

உருள. ஆறு உறுப்பும பாரைப பொருந்தி: ஆறு
அங்கங்களும் பூமியைத் தொட்டு. திருந்தார: மாறரா.

உருக. உருமு ஏறு: ஆண இடி. ஒன்பான முழம்:
ஒன்பது முழ உயரம். வரும் மேரு: நடக்கும மேரு மலை.

உசூ0. அயிராவதம். இநதிரனது வெள்ளை யானை
யின பெயர்.

உசூக. மகரக கொடி: மீன கொடி.

உசூஉ. ராகை: கொடை. வதுவை: மணம். ஜெயம்:
வெற்றி. இம்மூன்றினையும் முழக்கும முரசுடையவன.
“வணமை எனறும், தோன்றவரு வெற்றி என்றும் சூடிய
கல்யாண மென்றும், மூன்றாய முழங்கும முரசினா.”
என்று சேதுபதி விறலி விடு தூதிற கூறப்படுவது
இதனோடு பொருந்துவது.

உசூந. நாதர்திரு ஆணையான்: சிவபெருமான் வழிப்
படி ஆணை செலுத்தபவன்.

கடலுக் கரசன் கணங்குழலார் தீட்டும
 மடலுக கிசைந்த வடிவன - அடலுககுத் உசுசு
 தோற்றியவேல வேந்தா தொலவிருதெ லாமஇமைப்பில்
 மாற்றிய வீரவடி வாஸினான - ஏற்றுக் உசுரு
 கொடியான தனக்குக் குலக்கொடியை நலகி
 வடியாப புகழ்படைத்த வளளல் - படியானும்
 கோமான எனவாழ குருகுலத்தோர் கோத்திரத்தில்
 மாமால் அனைய மநுதுங்கன - பூமிது
 மண்டலிகா கொண்டாடும் மாண்குல சிலபரன
 தண்டமிழவல லோகினையைத் தாங்குவோன -
 [மண்டலத்தில்
 தஞ்சமென வந்தோரைத் தப்பாமல் எப்பொழுதும்
 அஞ்சலஎனக் காக்கும் அபயத்தான - கஞ்சத்
 திருவளரும் மாபன திருமலை ராய
 வருணகுலா தித்த மகிபன - சுரபி உஎ௦

உசுசு. கனம குழலார : கனத்த கடந்தலையுடைய காரி
 கையார. தீட்டும : எழுதும். அடல் : பெருமை.

உசுரு. இமைப்பில் : கண் மூடுவதற்கு முன்னே.
 ஏறு : விடை.

உசுசு. கொடியான : கொடியையுடையவன, அவன,
 சிவன. குலக்கொடி : பாவதி. மலைமகன பிறந்த நுலம்
 உடையான வருண குலாதித்தன எனபது கருத்து.
 வடியா : வறறுத. படி : பூமி.

உசுஎ. மாமால் : கண்ணன. மநுதுங்கன : மககளில்
 சிறந்தவன்.

உசுஅ. மண்டலிகா : அரசா. சில பரன : ஒழுககத்
 தில் மேம்பட்டவன. கிளை : சுற்றம். மண்டலம் : உலகம்.

உசுஃ. தஞ்சம : அடைக்கலம். அஞ்சல் : பயப
 படாதே. கஞ்சம் : தாமரை.

உஎ௦. திருவளரும் மாபன : மகா விஷ்ணு. சுரபி :
 காமதேனு.

அணைய கொடையான் அவதியிடா த்யாக

கனக வஸாச கரத்தான் - அனவரதம்

உளக

கோனேரி ராஜ வருண குலாதித்தன்

தானு பரண ஜயதுங்கன - தேனரும்

தாரான் கிளை தழைக்கத் தந்த திருபுத்தல்வன

வீரா கரண வேறகரத்தான் - சீரா

வருணகுலா தித்தனுக்கு மைந்தனஎன் வாழவு

தருமபிரா மனகனக தாரு - திருமருவும்

வளஎல் அணையகொடை மங்காமற காததானுக்கு

உள்ள திருத்தமையன உததுங்கன - தெளளும் உளரு

இருமரபும துயயான இயல்இசைகள் வல்லான

ஒருமொழியே சொல்லும் உதாரன - பொருமரில்

வாங்கு சிலைவிஜயன் மாதத்தாண்டன வாள்பிமன்

ஐங்கும் அடல்மா ஒளிருதயன் - தீங்குநெறி உளஎ

உளக. அவதி : எல்லை. கனகம் : பொன். வஸாச கரத்தான் : தாமரையணைய கையுடையான்.

உளஉ. தானுபரணன் : தானததையே ஆபரண மாகப் பூண்டவன். கோனேரி ராஜ வருண குலாதித்தன், பாட்டுடைத் தலைவனின் தந்தை.

உளச. கனகதாரு : பொன் நாயகமும் மரம்.

உளரு. காததான் எனபவனுக்கு இவன் அண்ணன். உததுங்கன : உயாச்சியுடையவன்.

உளசு. இரு மரபு : தாய் தந்தையரின. இரு வழி. ஒரு மொழி : ஒரே பேச்சு.

உளஎ. வாங்கு சிலை : வளைந்த வில். விஜயன் : அர்ச்சுனன். மாதத்தாண்டன : சூரியன். வாள் அபிமன் : வாளில் வல்ல தனஞ்செயன் மகனாகிய அபிமன்யு. அடல்மா : வெற்றிக் குதிரை.

சொல்லாத ஆக்கினைக்குச சுகரீவன மூதண்ட
வில்லாளன வெண்ணீற்று மேனியான - சலலாப உஎஅ
மாதர்இரு கண்ணும மனமும் திறைகொளனும்
பூதர வீர புஜத்தினுன - ஓதும்
தரணிபரி பாலன சமரமுக வீரன
கருணை பரிமளிகம கண்ணுன - பரவும் உஅ௦

அடித்தவருக காதாரன அனாசத்ர சோமன
கொடுததுவழி காட்டும குரிசில் . தொடுத்துவிடும்
பூந்தா மரைமுதல்ஐம் புவாளி யுமகருமபும
ஏந்தாத செவவி எழிறகாமன - மாந்தாதா
ஆருந் தரிசித தளவே அவரவாதம
பாரம பரையறியும பண்பாளன - தீரன

அனகன அபயன அமலன அசலன
கனக சரண கமலன - நினைவும உஅச

உஎஅ. வெண்ணீற்று மேனியான : திருநீறு பூசிய
திருமேனியன.

உஎக. திறை : கப்பம. பூதரம : மலை. புஜம :
தோள.

உஅ௦. தரணி பரிபாலன : பூமியைக காப்பவன.
சமரமுகம : போரமுனை.

உஅஉ. மலரமபும கருமபு விலலும தாங்காத
அழகிய மனம்தன.

உஅஈ. யாரையும் கண்ட மாத்திரத்தில் அவரவர்
குணம் செயல் ஆதி எல்லாவற்றையும் ஊகித்தறியக
கூடிய அதி சாமர்த்தியவான.

உஅச. அனகன : அழகன. அபயன : அபயங்
கொடுப்பவன. அமலன : குற்றமற்றவன. அசலன :
சலிப்பில்லாதவன். கனக சரண கமலன : பொற்றாமரைத்
திருவடியான.

சதுர மொழியும் மரபும் இனிய

மதுர விரக சரசன் - அதுலன்

உஅரு

இளமை வயதில் இயலும் இசையும்

வளமை புனையும் மகிபன் - அளிகொள

தருமம் உரிமை தருதி மிகுதி

அருமை வரிசை அமைவு - பெருமை

உடையன இனியன உலகில் எவரும்

அடைய விழையும் அழகன் - மடலிதழித

தாமச சடிலமபு சாத சரணன்னறு

காமப பயலைவென்ற காளகண்டன் - தேமுற்ற

மாலிக் குழலிபங்கன மாலைக கரத்தணிந்த

கோலப பரமன்னபு கூடா துங்கன - மேலிட்ட

உகூ

கோரக கடினகுமப கோல தரிகடதுங்க

வீர சமரத்தநதி மேலுதயன் - நேருற்ற

சறபுருஷ மேருவர சாக்குமண வாளன்றை

அறபுத சொருபன் அகி லபபிரசன் - நறபதுமை

ஒககவினை யாடுபவன் உத்தமாகி பாசரிதன்

மைக்கொடைகு லாவுமொரு வரதரன் - மிககதொரு

உஅசு. அளி : கருணை.

உஅஅ. இத்தழி : கொன்றை.

உஅகூ. தாமம் : மாலீ. சடிலம் : சடை. அமபு
சாதம் : தாமரை. பயல : எமப பயல. காளகண்டன் :
நஞ்சைக கழுத்திலே பெற்ற சிவன்.

உகூ. குழலி பங்கன : உமையைப் பாகத்திலே
பெற்றவன். மேல் இட்ட : உரித்துப் போத்திய.

உகூக. தரிகடம் : முமமதம். சமரத்தநதி : போர்
யாலீ.

உகூகூ. மைக்கொடை : மாரி போன்ற வண்மை.

துட்டகுல காலனொரு சொற்கபடி. லாநிருபன்
வட்டஉல காளுமமதி லபரபலன - கட்டனைசோ **உகௌ**

வளளல இருபத திரணடாக மாநிலத்தொர்
எளளரிய சீழ்தம எட்டாகத - தொளுதரு **உகௌ**

ஆருக சங்கததார ஐம்பதினமா ஆகமதி
வீருக வநதுதித்த வேலவீரன - பேரும

அருணநெறி சேகரத்தான அபசுத ராய
வருணகுலா தித்த மடபன - கிரணமிசும்

காரமதித்த நற்கொடையான காதுலுட னேசகர
பாரமதித்த நாகைப பசங்காவில் - ஏாமதித்த **உகௌ**

உகௌ. தலைஎழு வளளல, இடைஎழு வளளல,
கடைஎழு வளளல என முனனார ஶ்வேழு இருபத்தொரு
வளளல இருந்தனா, இப்போது வருண குலாதித்தனைச
சோத்து இருபத்திருவா ஆகிவிட்டனா. சீழ்தம ஏழை
இவன எட்டாககிவிட்டான சீழ்தம. மேகம. தொளு
தரு : கேட்டது கொடுக்கும் தேவமரங்கள்.

உகௌ. தேவதாரு, இதுவரை ஶ்ருதே இருந்தன.
அவற்றை ஆருக உயாததி விட்டான இநநாகைப பதி
யான. மதுரையிலே சங்கம இருந்து தமிழ ஆராயந்த சிவ
பெருமான உள்ளிட்ட நாற்பத்தொன்பது புலவர்கள்
இப்போது ஶம்பது போ ஆகிவிட்டனா, இத் தென
நாகைக கோமாளையும சேர்த்து.

உகௌ. அருண நெறி : செமமை வழி. கிரணம :
ஒளி.

உகௌ. கா : மேகம. நாகைபபசங்காவில் : நாகை
நகரப் பசுமை மிகக் புஞ்சொல்லில்.

(வருண குலாதித்தனை இதோடு ஒருவாறு விட்டு,
இனி முதலில் வாணிகைப் பட்ட அந்தக் கட்டழகியிடம்
போகவேண்டும். நாகைப் பசங்காவில்தான் அந்த ஶோகி
னியை அவன கண்டது. அவள் வயடாகி அழியும்
அவன் பரிதாப நிலையைப் பார்க்கலாம்.)

காட்சி

பொன்போல் மரகதமபோல பூமயிலபோல் வாணுலய
மினபோல் தரள விளககுபபோல - எனபோலவார் உகூக
ஆருயிரபோல தெயவ அரமபைபோல ஆவிகொளும்
சூரியன மாதா சுவடுபோல - கூரியளன

கண்போல கவுஸ்துவமபோல் காகோ தரநாடடின
பெண்போல் ஒளிருமபர வாஸமபோல் - நணபோதும்
சித்ரமுயிர பெற்ற செயலபோலவி சித்திரமபோல
அதரமதன செங்கோல அரசுபோல் - முத்திறமாயத
தோயந்த தமிழின சுவபோல் அரனவிழியால்
சாயந்த அரசு தழைக்கவே - ஆயந துவரும்

ஏந்திழைபோல் முக்கனிபோல இனமுது போல்மதுரம்
சாயந்து நறுங்குழறகிழை தளளாடி - ஏந்தும்
இரண்டு குடமபோலும் இருதவங்ககா தாங்கி
மருங்கு துவண்டு வருந்த - நெருங்கிவந்தது
நிறபாரைக கண்டு நெடிதுயிரத்துத தெயவமே
இப்பாரில் வந்தஇவர் யாரென்று - பொறபாமனன ௩௦௬

உகூக. மரகதம : பசுசை. தரளம : முத்து.

௩௦௦. தெயவ அரமபை : தெயவப பெண. கூரிய :
கூர்மையார்.

௩௦௧. கவுஸ்துவம் : திருமால் அணியும் ஒரு மணி.
காகோதரநாடு : நாகர் வாழ லோகம். அநநாட்டுப பெண :
நாக கனனிகை.

௩௦௨. அத்ரம் : அஸ்திரம். முத்திறம் : இயல்
இசை நாடகம் எனலும் முன்று வகை.

௩௦௩. அரன விழி : சிவனின் நெறழிக கண.

௩௦௪. மருங்கு : இடுப்பு.

௩௦௬. நிறபாரை : நிறகின்ற அணங்குகாரை. நெடி-
துயிரத்து : பெருமூச்சவிட்டு.

நெஞ்சம கலங்கி நினைவழியும் வேளையினில்
 கஞ்ச மலரடியும் கண்இணையும் - தஞ்சமளம் ௩௦௭
 அஞ்சல புரிய அதுவே வரமாக
 வஞ்சம அறமகிழ்ந்து வாய்திறந்து - விஞ்சலுற்றும

காதற்பேச்சு

தேவோ மதவ திரவியமே செங்கமல
 மானே அநுராக வல்லியே - கானளற்றும
 கொந்தளக பந்தி குலைந்தாடக குன்றினநிமிர்
 சந்தளவு பாரத தனமாட - உந்திளழும்
 வளனை இரு தண்டின மகரக குழையாடப
 புள்ளனைய வேறகண புரண்டாட - மெள்ள
 மருங்குலஹிந தாட மணிவடங்கா ஆட
 அருங்கமல மாமுகமவோ வாடப - பெருங்கழங்கோடு
 அமமனை பபந் தாடி அடியேன மருண்டாட
 இமமனையில் ஆடும இயல்இருக்கத - தொமளன்று ௩௧௩

௩௦௭. தஞ்சம என : அடைக்கலம் என்று.
 ௩௦௮. அஞ்சல புரிய : அபயங் கொடுப்ப. விஞ்சல் உற்றும : மேம்பாடு உற்ற.
 ௩௦௯. அநுராகம் : ஆசை கான : மணம்.
 ௩௧௦. கொந்தளகபந்தி : கொத்ததான கூந்தல வரிசை. குன்றின நிமிர் : மலையைப்பேரல நிமிர்ந்திருக்கின்ற. சந்தளவு : சந்தனம் அபயிய. பார : பெரிய.
 ௩௧௧. வளனை : காதுக்கு உபமானமான ஒரு இலை. குழை : காதணி. புள் : வண்டு.
 ௩௧௨. வேவாட : வியாவை அருமப. கழங்கு : பந்துபோன்ற விளையாடும் கருவி.
 ௩௧௩. அமமனை : அதுவும் கழங்கு போன்ற விளையாடும் கருவியே. மருண்டாட : மயங்கி ஆட. 'தொம்' ஒலிக் குறிப்பு.

வட்டத்தில் பாடி மணிஊசல் ஆடுவீர

இட்டத்தி லேஇருக்க எண்ணீரோ - துட்டமதன

அமபும உமதுவிழி அமபும மிகப்பொருதால்

நமபுமடி யேறகேது நனநுதலே - கொம்பில

நகச

குயிலால் நெடிது கொதிககுமதிக கோடை

வெயிலால் வெதுமபி விடவோ - புயலார

உமது குழற் காவணத்தின உறற நிழறநீழ

அமையும் இடநதந் தருவீர் - எமைமருவிக

கொங்கையா னைக்கோட்டால் குத்தாமல் சித்தசனா

வெங்கையா னைக்கிடுதல மேம்பாடோ - திங்குமும

காட்டிலீர் நானுமஅது கண்டேன மயல்பூட்டி

வாட்டிலீர் எனனை மறஞ்செயதீர் - காட்டுக்கு

எறித்தநில வாக்கிலீர் எனவசனம மாயக

குறைத்தமரம ஆனேன கொடியேன - மறித்தோர் நஉ௦

அருளவசனம கூறுவதும அத்திபபூ ஆமோ

மருளவசனம யானமொழிதல மாண்போ-பொருளை நஉக

நகரு. அடியேறகேது : எனக்கு வாழவு ஏது.
கொம்பு : மரக்கிளை.

நகசு. புயல் : மேகம.

நகஎ. குழற் காவணம் : கூந்தலாகிய கொட்டகை.

நகஅ. கொங்கையானைக்கோடு : கொங்கையாகிய
யானைத் தநதம. சித்தசனா : மனமதனார். அவன
கையிலுள்ள யானையாவது, யானைக்கு வேழம என்று
ஒரு சொல் உண்டு. வேழம என்றால் கருமபு என்பது
பொருள். கருமபு மதன வில்.

நகஊ. மறம செயதீர் : மறக்கருணை செயதீர்.

நஉ௦. மாயக குறைத்த மரம : பட்டுப்போக
வெட்டிய மரம. மறித்து ; தடுத்து. ஓர் : ஒரே ஒரு.

நஉக. அருளவசனம, கருணைப் பேச்சு. அத்திபபூ,
அபூவமாகவே பூக்கும். அத்தி பூத்தாப்போல என்பது
பழமொழி.

மொழியீர் மொழிந்தால் முத்துதிரு மோகறபு
அழியீர் அதலை அணங்கே - செழியீர் ௩௨௨

மதனஉபதே சம்பணணி வாழவிபயீர் என்றன
விதனமெலாம் மாறி விவேகம் - முதலாப
பணிவாருக காசைநெடும பாம்புவிஷங் கொண்டால்
மணிவாய் மருந்துதவ மாட்டிரே - தணியாத

வலஇருமபும கல்லும் வயிரமஒவ்வொன றுக்கிளகும்
புலஇருந்து வீதி புறப்படினும் - வல்லமையால் ௩௨௩

எப்படிசொன னாலும் இளகாது உமதுமனம்
மைப்படியும் கூந்தல் மடந்தையீர் - இப்படியில்
உமநெஞ்சம் எனநெஞ்சாய உற்று நடுநடுங்கும்
எனநெஞ்சம் உமநெஞ்சாய எய்தாதோ - முன்னம்

உடுக்கை இழந்தவன கைபோல ஆங்கே
இடுக்கை களைவதாம் நடபென்று - எடுத்ததிரு
வளநுவலர் சொன்னகுறள வாராதோ வந்தாககால்
எள்ளளவும் நெஞ்சம் இரங்காதோ - கள்ளமதன
செங்கோலும் ஆக்கினையும் செல்லுமோ நிரனைந்தால்
பைங்கோ கண்கமஉறு பாவையே - இங்கேதான ௩௩௦

௩௨௨. செழியீர் : செழுமையானவரே !

௩௨௩. விதனம் : வருத்தம்.

௩௨௪. ஆசைப் பாம்பின் நஞ்சுதலைக்கேறிவிட்டது.
மணிவாய் மருந்து - செங்கனிவாய் இதழ் அமுதம் தர
மாட்டிரே ?

௩௨௫. உங்கள் மனம் என் மனம் ஆகி என் மனம்
உங்கள் மனம் ஆகக்கூடாதா ?

௩௨௬. உடுக்கை : ஆடை. இடுக்கண் : துன்பம்.

௩௨௭. ஆக்கினை : ஆணை. கோகண்கம் : தாமரை.
அதில் இருக்கும் பாவை இலக்குரி.

தாதத்வம சொன்னேனைத் தாங்கவேரீர்நினையீர்
 ராதல் தவிராதநிலை இனபடுமா - ிதளித்தது ந.ந.க
 வாசமிலாக் காரும வணமவிளர் த்துத தேயபிறையும
 பூசலஇல தேலகுனியாப பொறசிலையும - ஆசளவும
 தைத்துப பிளககறியாத தண்ணவியி லாவேலும
 வைதத பயத்தினுறு வளையும - மொயத்தநறை
 கூடியமென சிறறிளங்கால் கொண்டறிகி லாககுமிழும
 ஆடை அமுதுதவா ஆடபலும - வாடிக
 குவிந்தலகும தாமரையும கோடுமுகச சங்கும
 அவிந்துவளை வெயதம அமையும - சிவந்தகுறி ந.ந.ந
 காட்ட அறியாத காந்த நம குங்குமசசேறு
 ஆட்டப புளகித்தது அறியாத - கோட்டாணக ந.ந.சு

ந.ந.க. தாதத்வம : அடிமை நிலை. ிதளித்து :
 குளிரந்து.

ந.ந.உ. வாசமிலாக் கா : மணமிலலாத மேகம.
 வணம விளாத்துத தேய பிறை : நிறம வெளுத்ததுத்
 தேயகின்ற சந்திரன். பூசல இலதேல குனியாப பொற்
 சிலை போர இலையாலை வளையாத அழகிய வில. ஆச
 அளவும : அடிப்படை வரையும.

ந.ந.ந. வேல் : வேலாயுதம. பயம : நா. வளளை :
 ஓர் கொடி. நறை : தேன.

ந.ந.ச. மென சிறறிளங்கால் : மெனமையான இளம்
 தென்றல காற்று. ஆடை அமுது : ஆடைப்பால்.
 ஆம்பல : செவ ஆம்பல பூ.

ந.ந.நு. கோடுமுகச சங்கு : வளைந்த முகத்தைக்
 கொண்ட சங்கம. அமை : மூங்கில்.

ந.ந.சு. காந்தள : காந்தடபூ. புளகித்தறியாத :
 மயிரக்கூச செய்கி அறியாத.

கோடும் ஒரு வழியில் கூடாக கருமபாமபும
பாடுகரு தாதவட பத்திரமும் - ஆடவாகள் ந.ந.எ
தக்கமனம் வேறுகித தாஞ்சுமல வேநிலையாய்
கிறக அறியாத நீர்ச்சுழியும் - விறகோன்
நிலைப்பாடு மேவாத நேரிழையும் முனபு
செலப்பா கரையுடைய தேரும் - குலைக்குறிய
வாழையுங் காண வளையில் விழுஞெண்டு
தாழும் வராலும் சரிசுறையில் - விழும் ந.ச.௦
தராசுமடி படடுத தளாபநதும் செமரை
இராதவியற் கூாமத தெழிலும் - பராமரித்தே
பத்து மதியும் பலவடுவாயக காயாமல்
மத்தியத்தில வந்துதவும் மாந்தனிரும் - மொயத்துமலர்
நீண்டகுழல் நெற்றி நெறிபுருவம் கண்காது
காணதகைய நாசிவாய கந்தரமதேதாள - புண்டகரம் ந.ச.ந.

ந.ந.எ. கோடு : தந்தம். கருமபாமபு : கரிய நாகம்;
இது வயிறறு மயிர ஒழங்குககு உபமாவம். பாடு :
பெருமை. வடபத்திரம் : ஆலிலை.

ந.ந.அ. நீர்ச்சுழி : நீர்ச்சுழறசி; இது கொப்பூழுககு
உவமை.

ந.ந.க. நோஇழை : நேரான நூல்; இது இடைக்கு
உவமானப பொருள். குலை : தாறு. குறிய : சிறிய.

ந.ச.௦. வாழை, துடைக்கு ஒப்பு. ஞெண்டு : நண்டு.
சரிசுறையில் : சமம் குறைந்தால். வீழும் : தாழும்.

ந.ச.க. தராசு பரட்டுகும், பந்து குதிக்கும், ஆமை
புறங்காலுக்கும் உவமானங்கள். கூாமம் : ஆமை.

ந.ச.உ. பத்து மதி, பத்து விரல்களுக்காக. மாந்
தளிர் உள்ளங்காலுக்கு.

ந.ச.ந. குழல் : கூந்தல். நெறி : அடர்ந்த. நாசி :
மூக்கு. கந்தரம் : கழுத்து.

கொங்கைகஉ ரோமம குளிரஉ தரம உந்தி இடை
 தங்குநிதம பமகவான தணமுழந்தாள் - துங்கக் ௩௪௪
 கணைக்கால் பரடுகுதிக கால்புறந்தாள இன்பம
 கணிககுமஎழில உள்ளங்கால கடகே - இணக்கிப
 பெரியோர்கள் எல்லாரும் பேசும் அருள்போல
 சரியோத எனறும் தருமோ - அரிவையே
 ஓடாத மாணே உரையாத செம்பொன்னே
 வாடாத பூவே மரகதமே - தேடக்
 கிடையாத பஞ்சவர்ணக கிளையே கோது
 படையாத புலலகண்ட பாகே - நடைஆடும்
 சித்திரமே காமன திரவியமே மோகநறச
 முத்திரமே கட்டாணி முத்தமே - அத்திரவேள
 ஆகமமே வாழவே அரசே அதிமதுர
 போகமே யானசெய்த புண்ணியமே - மோகினியே ௩௫௦
 கண்ணே விரகக கருவிள மேஅமுதப
 பெண்ணே கலவிபர தாபமே - ஒண்ணுதலே
 கேகயமே என்றென்று கீர்த்திப்பேன் வாழஅநு
 ராகதியா கமதநதால ஆகாதோ - வேகமதன ௩௫௨

௩௪௪. உதரம : வயிறு. உந்தி : கொப்பூழ். நிதமபம :
 குறி. கவான : துடை.

௩௪௫. இணக்கி : பொருத்தி.

௩௪௬. தருமோ : தருதியாகுமோ; தகாது என்பது
 கருத்தது அரிவை : பெண்.

௩௪௭. கிளையே : கிளி. கோது : குற்றம். புல்ல
 கண்டம் : வெல்லம்.

௩௫௦. கருவிளம் : கருவிளங்களி.

௩௫௨. கேகயம் : 'மயில். கீர்த்திப்பேன் : புகழ்
 பாடுவேன. அநுராகம : ஆசை.

காவிசு கணையும கருமபுவில்லும் நாதந்தால்

சேவித் துவகையாச சேரேனோ - பூஉலகில்

௩௩௩

சொனமருவு நினகொங்கைத தூக்கத்தில் எனனை

[வைத்தால்

மனமதனா கொல்லவசம ஆவேனோ - பொனமயிலபோல்

நின்றமா நேநீ நில்மேலே நின்றபதம

கன்றினால் எனஆவி கனருதோ - ஒன்றியரை

மாததிரை இனபம மகிழ்ந்தெனக்குப பாலிததென

கோத்திரமெல லாமடிமை கொண்டருளிர் - பூத்திகழும்

தேவே பிறககும் றெனனமெலாம யானடிமை

தானே என மேலதிருக்கண சாததுவீர் - மானனையீர்

காததானை மாபிற கமலா சனத்திருவை

சேர்த்த வருணகுலா தித்தனைச் சென்று - ஏத்தி

மகராஜன என்றுரைக்க மாட்டாதார செல்வம

நிகராமோ வாலிபத்தின நோதாம - இகலாகி

மோனமே பணணி முனிந்திருந்தால் விணிலே

போனநாள மிணடுவரப போகுவதோ - தேனனையீர் ௩௬௦

மாகோபம உண்டேல்என மாமீ தும் தோளமீ தும்

ஓகோதாள கொண்டைக்க ஷண்ணுதோ - கோகிலமே

௩௩௪. தூக்கம : காலலமைந்த அரண.

௩௩௩. கன்றினால் : வருந்தினால். ஒன்றி : பொருந்தி
அரை : ஒன்றில் பாதி.

௩௩௬. பாலித்து : அருளரெயது.

௩௩௮. கமலாசனத்திரு : தாமரைத்தையல்.

௩௩௯. நாகைக்கோணைப புகழாதார செல்வம விரை
வில் அழிந்துவிடும்; அதற்குககூடாடாகாது வாலிபப
பருவம். அதனிலும் விரைந்து இளமை போயவிடும்.

௩௬௧. மாகோபம : பெருஞ்சினம். தாள : கால்.
கோகிலம : குயில்.

மனஆணை வைத்தாலும் வையுமஇனி உமமாணை
என்ஆணை கோபமஎனாக கில்லையே - மினைணையிர ங்சுஉ
நற்றிககண் ணேறுகொண்ட நறகனிவாய ஊறலிலே
சற்றுததொட்டுத்தெறித்தால் தாழ்வாமோ - பொற்
சேரீர பவளத் திருவாய மலாநதொருசொல் [ரெடியிர
தாரிள்ளன் தனனைத் தனிபாரிர - வாரிரஎன்று
உள்ளம இளகி உருகுசினற எனஅளவில்
எள்ளளவும நெஞ்சம இரங்காமல் - மெள்ளவே ங்சுரு
இத்தனைநே ரந்தனியே யானுரைக்கும் விண்ணப்பம்
அததனையும கேட்டுங்கே ளாதவர்போல - கொத்துமலர்
பூட்டுசிலை மாரன பொரநிறகி ருளஎன்று
காட்டுதல்போல் சறறே கடைககணித்து - கேட்டுமிக
வின்முறுவல் செயது வினையாடி, தமமிலே
புனமுறுவல் செய்தருளிப் போயினா - மனமதனும

போவபின் தடுமாற்றம்

வெங்காதல பூணும வெகுரா ஜதநடையும
சிங்காரப பினைமுகும சேவித்தேன் - மங்கைநல்லார்
மண்ணிலே தோயஅடி வைத்தசுவடு அததனையும
கண்ணிலே ஒற்றிஒறநிக காமுறறேன - ஒண்டு
[தலாள ங௭௦

ங்சுங. நறறி : நத்தி. கண்ணேறுகொண்ட என
மீது பாலொடு தேன கலநத நறகனிவாய ஊறலில்
கொஞ்சம தொட்டுத் தெறித்தால் ஒன்றும குறைவந்து
விடாது.

ங்சு௭. கடைக கணித்து : கடைக கண்ணால்
பார்த்தது.

ங்சு௮. வின் முறுவல் : ஒளிச் சிரிப்பு.

ங்சு௯. வெங்காதல் : விருப்பக் காதல். வெகு
ராஜத நடை. நேர்த்தியான ராஜநடை. சேவித்தேன்.
வணங்கினேன்.

ங௭௦. தோய : படிய, சுவடு : அடையாளம்.

நின்ற நிலையும நெறித்தபுரு வக்கடையும
 மன்றல் அள கமசெறிந்த மாலையும-பொன்றளனைப டுளக
 பார்த்தபார் வைகளுள பரபும பசுநதோளில
 பேர்த்தபோரா வைக்கடங்காப பூண்முலையும-சாதவரை
 வாட்டுகின்ற செநதா மரைமுகமும் கஸ்தூரிக்
 கோட்டு நுதலிற் குறுவேர்வும - தோட்டுமலர்ப
 பூங்காவில வந்த புதுமையுமளன கண்ணைவிட்டு
 நீங்காமல உள்ளறிவு நீங்கினேன - ஓங்குதுயா
 கொண்டேன வினையேன கொடி-இடமாய வந்தபலன்
 கண்டேன இதயம கலங்கினேன - அண்டிளதிர டுளரு
 காணத் தவமசெய்த கண்போல்மற றைமபொறியும்
 பேணத் தவமசெய்யப பெற்றிலைன - நாண்அழகு
 குன்றினேன ஆணமை குலைந்தேன துணைஇழந்த
 அனறில்போல வாடினேன அவவளவில - ஒன்றறியாப
 பித்தனஇவன எனறெனக்கேரா பேருண்டே ஆதலினால்
 நித்தனிவன என்று நினைவுறறுர-சித்தசனதான டுளஅ

டுளக. மன்றல் : மணம். அளகம : கருதல்.
 பொன்ற : உருக்குலைய.

டுளஉ. பூண் : ஆபரணம்.

டுளஊ. கஸ்தூரிக கோட்டுநுதல : கஸ்தூரியைக
 கோடாகப் போடப்பட நெற்றி. குறு வேர்வு : சிறு
 வியாவை. தோடு : இதழ.

டுளரு. கொடி : காகை. அது இடமாக வருதல
 நல்ல சகுனமல்ல எனபாக்கள்.

டுளசு. காணக கண்கள செய்த தவததை மறறைப
 பொறிகள் செய்யவில்லை. நாண் : நாணம்.

டுளஎ. அனறில் : ஆணும பெண்ணும இணைபிரியா
 மல் வாழும் பறவை இனம்.

டுளஅ. நித்தன் * சிவபெருமான்.

தண்டா நுதல்விழியாள தானபட்ட கணகலக்கம
 உண்டாண் எல்லாம உளத்தெண்ணித் - தெண்டிரைகுழ
 துங்க உலகில் சுருமபைஎல்லாம நாணுக்கிச
 செங்கருமபை எல்லாம சிலையாககி - வெங்கலக ௩௮௦
 மாகவனத் தோடே வளருமஅ சோகமொலாம
 சோகவன மாகத் துணாபறித்துச - சேகரித்து
 முல்லைனும பேரின் முழங்கிசையும் பூரியுமவிட்டு
 எலலையிறபூ எல்லாம எடுத்தேநதித் - தொலஅயனுக்கு
 உந்திக கமலமலர் ஒன்றளிததுச செநதிருவை
 வந்திக்கு நாகையர்கோன மாபிருத்திர் - சநதிகும
 கோகனகம உள்ளஎலாம கொய்திரதி கணபோலவ
 ஆகுமலா மாவின அலாபறித்து - வாகையிற்போர்
 ஆடிவிஜ யம்புனைய அம்பாககித தானஅநத
 கோடியுறு ரூபம கொணடெயதி - நீடுலகில் ௩௮௩
 ஒப்புரூப் பாவி உடலந் தனைத தனககோர்
 அபபருத தூணிநிகர் ஆககினுன - மொயப்படவே ௩௮௬

௩௮௬. தண்டா : குறையாத. நுதல விழி : நெறறிக்
 கண. தெள திரை : தெளிநத கடல்.

௩௮௦: சுருமபு : வண்டு. நாண் : விற் கயிறு. சிலை :
 வில்.

௩௮௧. துணர் : பூசுகொத்து.

௩௮௨. தொல் அயன : பழைய பிரமன்.

௩௮௩. வந்திக்கும : வணங்கத்தக்க. இருத்தி :
 இருக்கச் செய்து.

௩௮௪. கோகனகம : தாமரை. இரதி : மனமதன
 காதலி. மாவின அலர் : மாமபூ. வாகை : வெற்றி.

௩௮௩. அனந்த கோடி ரூபம் : பல கோடி வடிவம்.

௩௮௬. ஒப்பு உரூப் பாவி. ஈடில்லாத பாவி.
 உடலந்தனை : என உடம்பினை. அபபு அருத் தூணி:
 அம்புகள் நீங்காத கூடு.

நொந்தே தன் பரதவித்தேன நோககினகா மாககினியால்
 வெந்தேனஉள ஆவி வெதுமபினேன-நைந்தேன - ௩௮௭
 விழுந்தேன் அயர்ந்தேன மெலிந்தேன நினைவும
 அழிந்தேன பரவசமே ஆனேன - செழுங்கபட

கனவிற் காணுதல்

நெஞ்சிற கருணையில்லா நிஷ்டிரி யார் தமமை
 வஞ்சக கனவில் வரககண்டேன - செஞ்சிலம்பு
 கொண்டஇரு தாளமலரைக சூமபிடடேன வெய்யோனாக
 கண்டகம லமபோல் களிகூர்ந்தேன-தெண்திரைசூழ
 நீதியுல கந்தணிலே நிட்சேபங் கண்டெடுத்த
 ஆதுலாபோல் பேருவகை ஆயினேன - திதில்நெறி
 சேரும் வருணகுலா தித்தனையே சேர்ந்துகளி
 கூரும் அவாபோல குறைவறறேன - ஆரத்தின
 வண்டல்அணி கொங்கைகளை வாழத்தினேன மங்கை
 [நல்லார்
 கெண்டை இணைவிழியைக காத்தித்தேன்-அண்டையிலே
 சென்றேன பராழகமோ தேவார் விண்ணப்பம
 ஓனறே அதுகேடக ஒண்ணுதோ - இன்றுமைநான ங்கூசு

௩௮௭. காமாககினி : ஆசை நெருப்பு.
 ௩௮௮. பரவசம ஆதல் : தன வசம இழந்து பிறா
 வழி ஆதல்.
 ௩௮௯. நிஷ்டிரியா : கொடுமையானவர்.
 ௩௯௦. வெய்யோன : ஆதவன.
 ௩௯௧. நிட்சேபம் : புதையல். ஆதுலா : வறுமை
 யாளா. உவகை : களிப்பு.
 ௩௯௨. ஆரம் : சந்தனம்.
 ௩௯௩. வண்டல் : குழம்பு. கெண்டை : மீன வகை.
 இணை : இரண்டு. அண்டை : சமீபம்.
 ௩௯௪. விண்ணப்பம ஓனறே : வேண்டுமோள
 ஓன்றுதான. ஒண்ணுதோ : கூடாதா.

சற்றே ஒருவார்த்தை சம்பாஷித துகுகொளளப்

பறறேனோ சொலலீர் பனிமொழியீர் - பொற

[ரெடியீர் ஊரு]

எந்நே ரமுமேநீர் ஏவினது கேட்டுமது

பினனே திரிந்து பிழையேனோ - எனனுடைய

மேதகைய நெஞ்சின விழிவேல் வினைத்துவரும்

காதல் நிறைகுகும களஞ்சியமே - குதுபயில்

சேல்லிலங்கு கணமடவீர் செப்பீர் திறந்தேஜர்

கால்எளிமை வேண்டாவோ காரிகையீர் - ஏலமலர்

ஏரிலங்கு பூங்குழலீர் என அருமை எனபெருமை

ஆரறிவார் நீர்றிவ தலலாமல் - நிரைத

தெளிததாலும் ஆருச செழுங்காமச செந்த

அளிததால் வலககாரம் ஆமோ - களிகுகும்

தவலோ கருமபங்கும் தாம நகையீர்

துவலோ துவலொன்றும் சொல்லீர் - நவமாம

சுக

ஊரு. பனிமொழி : குளிரந்த பேச்சு. பொறரெடி. தங்க வளையல்.

ஊள். நெஞ்சின : நெஞ்சிலே. விழி வேல் : கண்ணைய வேலாயுதம்.

ஊஅ. சேல் : மீன். திறந்து : வாய திறந்து. ஓர் கால் : ஒரு முறை. ஏலம் : வாசனை.

ஊஊ. ஏர் : அழகு.

சுக. வலககாரம் : வெற்றி.

சுக. தவலோகா : தவ உலகில் வாழ்வார். தாமம் : ஒளி. துவலோ துவல் : சாதலோ சாதல், நான சாக வேண்டியதுதானா? “காதல் போயிற சாதல்” நவம் : புதுமை.

விழிபாய வேநொந்தேன மெல்லிநல்லீர் உந்திச்
 சுழிபாயவேன என்று துதி சொன்னேன - தழுவும ௪௦௨
 பொருவாள் விழியாரப போதுமுகம பாரத்துத
 திருவாய மலர்ந்துநகை செயதார : பெரிதிங்கு

கனவில் அனுபவித்தல்

இதுவே தருணமளவா எண்ணிட்டுடம தேடி
 மதுவேறு பூங்கா வணததில் - உதவியதோரா
 வாளை மணிவசந்த மண்டபத்திற பூங்கமுகின
 பாளை மணங்கமழும் பந்தரிட்டு - நின ௪௦௫

எடுத்தது வகையான எல்லையிலா மாலை
 தொடுத்துச் சிலபூச சொரிந்து - விடுத்ததிலே
 பாயல் படுத்துப பரிமளபூ மெத்தைதயின்மேல
 ஆய விரித்ததன்மேல் ஆங்கவரை - சேயபதம
 கன்றமல கொணடேறறிக கைகட்டி வாயபுதைதது
 நினறேன இருதாளை நீட்டினா - சென்றந்தக
 கால்கொண்டு பறறி இரு கையாரத தீண்டி அணை
 மேல்கொண்டு நானுமங்கு மேவினேன - மால்கொண்ட

௪௦௨. பொரு : போர்வலை. அப்போது : அத்
 தருணம்.

௪௦௪ மது ஏறு : தேனபெருகும்.

௪௦௫. வாளை மணி வசந்த மண்டபம் : வாளை மீன
 துளனும் நீர்நிலை சூழந்த அழகிய இளவேனில மாளிகை.
 கமுகு : பாக்கு. பந்தா : காவணம்.

௪௦௭. பாயல் படுத்து : படுககை செய்து. ஆய :
 காமபரிந்த மலர். சேயபதம : சிவந்த திருவடி.

௪௦௮. கன்றமல் : சுவடுபடாமல். இருதாளை : கால்
 கள் இரணடையும.

௪௦௯. அணை : படுககை. மால் : மயக்கம்.

மைககுழலை நீவி வகிர்ந்து வகிர்ந்ததிலே
 தகமது மாலையெலாம சாததினேன - மிககபளி சுகௌ
 நீரில குழைத்த நிறகுகங் குமககுழமபைப
 பூரித்த கொங்கைகளிற பூசினேன - வேரிமலா
 இறபூவை அனனாககு இதவியகாய்ச் சுணடையுடன்
 கறபூர தாமபூலம் கைகொடுத்தேன - அற்புதமாம
 பாதிச சுருளளாககுப பாலித்து அமிரதநிலை
 ரோதிகக லீலை தொடங்கினா - சிதமலா
 மட்டிலே தோயகுழலார மாமே கலைநெகிழ்ந்த
 மட்டிலே என்னை மறந்தேனயான - கட்டி-மலாக
 கைக்குளணைத துககரணக் கட்டலைவட டததுறையுள்
 புககொருமித தெட்டுவகைப புட்குரலிடடு - ஓககளடுத்து
 அப்புறமுற நிப்புறமுற றறுபுவினைத் துப்பரிவைச
 செப்பிநகத திறகுறியைச் சிககொவைத்து-ஒப்பிலஎழில்
 பறகுறிஇட டுககருணைப பத்மமுகப பொறபொளிச
 பொறகுவடொத துப்புணரப புததமிராதத - திறகுலவிச

சுகௌ. மைககுழலை : இருண்ட கூந்தலை. நீவி :
 தடவி. வகிர்ந்து : வகுப்பெடுத்து. மதுமலை : தேன
 ஒழுக்கும ஆரம.

சுகக. பூரித்த : பருத்த. வேரி : தேன.

சுகஉ. இல்பூவை : வீடாககொண்ட மங்கை.
 இதவிய : நலமான. காய்ச்சுணடை : காசுக்கட்டி.

சுகங. பாதிச் சுருள : கொடுத்ததிலே பாதி
 வெற்றிலைச சுருள. பாலித்து : கொடுத்தது.

சுகச. மட்டு : தேன. மாமேகலை : மகிமை வாய்ந்த
 ஆடை. மட்டிலே. அளவிலே.

சுகரு. புட்குரல் : பறவை ஒலி.

சுகசு. அற்பு : அன்பு.

சுகள. பத்மம் : தாமரை. பொறகுவடு : பொன் மலை.

சறறிகி | சறறிறுகி சகரதலத துகளுள இலக
 கறறாமதாதது ஒதததனாக கரசவிழப - பொறபு சுகஅ
 மிகுதத முலைகண விரலகொண்டு அதுக்கி
 நகததின் உறுததி நகைதது - புகததை
 முகததில் அமுததி முயக்கி மயக்கி
 மிகுதத நலததை விளைதது - சுகததில் சஉ௦
 அரதத நிகாஅத ரததை எயிறறில்
 இருததி அருததி இசைததுக - கமுததிலஇசை
 உறறகரணததிலஒரு வாககொருவா முததுவகை
 பெறறதில் அடிககடி பிணககுவர - நறறறியில்
 மைததிலக நெறறிபுரு வககடைநெறிபுவுர
 உயத்திடுக முததொடுகை உடபுகுத - மெததிய
 கொந்தள பந்தி குலைந்து சரிந்திட
 வந்து சுருமபர வஞ்செய - முந்திய
 செஞ்சரணங்கள சிலம்பு புலம்பிட
 வஞ்சி மருங்குல வளைந்திட - அஞ்சொலுடன சஉ௫
 நெஞ்சமும ஒன்றி நிரம்பிய சங்கையை
 கொஞ்ச இரணடுகை கும்பிட - விஞ்சிய சஉ௬

சுகஅ. கரசு : ரவிககை.

சஉக. அரததம் நிகா அதரம; ரததமபொற சிவந்த உதடு. எயிறு : பல. அருததி : உண்ணா செயது.

சஉஉ. கரணம் : கலவி. பிணககு : ஊடல.

சஉங. மைத திலகம் கறுப்பு பொட்டு.

சஉச. கொந்தள பந்தி. புங்கொத்தணிந்த மந்தல் வரிசை. சுருமா அரவம செய : வண்டு ஓலமிட.

சஉரு. சரணங்கள : அடிகள. சிலம்பு. நூபுரம். மருங்குல : இடுப்பு.

ஆவிஒன்ற ஆகம்ஒன்ற ஆசைஒன்ற நேசமஒன்ற
மேவுபஞ்ச பாண துங்கன வீறடங்க - வாவுமஇனப சஉஎ

மேலணிந்த பூண்மழுங்க மேனிஎங்கும வேர்வருமப
நீலமனறல் வீசமுந்தி நீாததுமபக - கோலமிகும

மொயஅகலம மேலிட்ட முதது வடஞ்சிதறத
துயயதிரு மேனி துவட்சிதர - மெய்யுறநான

ஆரமதன நூலில் அறிந்தறியா சந்தேகம
சேர அடைவே தெளிவித்துக - காரிகையார் சநஉ

தந்த அநுராக சமபோகம கொண்டாடி

இந்தரபதம பெற்றவாபோல இனபுறறுச - சிந்தை

தனைவென்று வாடகண் தருங்கனவைக காம

வினையென றறியேன விழித்தேன - நனைகமமும

கண் விழித்தபின் புலம்பல்

சோலையெல்லாம தேடினேன சுற்றினேன காணாமல்
மாலையெல்லாம கொண்டு வருந்தினேன - பாலனையார

அப்போது சென்றஅடி அல்லாமல் பாரததளவில்
இப்போது சென்றஅடி யானகானேன - மெய்ப்படநான்

சஉஎ. ஆவி : உயிர. ஆகம : உடல். ஒன்ற : ஒரு
சேர. பஞ்சபாண துங்கன : ஐந்தம்பு மதன. வீறு :
பெருமை.

சஉசு. மொய : வண்டு மலருக்காக மொயக்கின்ற.
அகலம : மாபு.

சநஉ. ஆர : நிறைய. அடைவே : முறையாக.

சநக. அநுராக சமபோகம : ஆசைப புணாச்சி.
இந்தரபதம : தேவேந்திர பதவி.

சநஉ. நனை : தேன.

காணவே முந்திக் கனவென்று அறிந்தககால
வீணிலே ஓடி விழிப்பேபோ - பேணி

சுநரு

அறிவுக்கு இனியார் அகலாமல் கையால்
இறுகத் தழுவி இரேனோ - நறுநுதலார்
சிரமுதம் கொங்கையைஎன செவ்வாயி னுறபற்றி
ஆரமுதம் உண்டுபராக் காகேனோ - காரிகையா
ஏயத் தணியே எழுந்தருள இன்னுமஅந்த
மாயத் துயிலஎனக்கு வாராதோ - நேயமுடன
மெந்தெனவே நீங்கி விழித்ததுவும் பேசுவதும
இததனையு மோகனவென் நேயறியேன - சத்தியமே

என்று வருந்தி எரியும் கனல்வாயில்
ஒன்றும மெழுகாய உருகினேன - மன்றல்அணி

சுசு௦

பாயலிலே சற்றே பரிசித்த மாத்திரத்தில
ஆயிரமநாள சாடினர்போல் ஆயினேன் - சேயிழையார்

அன்பும் பெருநலனும் அந்தரங்க மும்பெருக
இன்பம் பெரிதாய் இருந்துதவும் - துன்பம்
அனைத்தும தவிப்பவாபோல ஆட்கொண் டதுவும்
நினைத்துநெடு மூசசெறிந்து நின்றேன - வினைக்கலகக்

கோபமத னாலே குறையுயிரும கொள்ளுகொள்ளும்
சாபமத னாலே தயங்கினேன - சோபமனத்

தொந்த மதியால் தொடர்ந்துபோ தாக்குறைக்கு
வந்தமதி காய மதியழிந்தேன் - சந்ததழும்

சுசுரு

சுநள. பராக ஆதல் : ஐரக்கிரதையாக இருத்தல்.

சுசு௦. கனல் : நெருப்பு. ஒன்றும மெழுகாய :
பொருந்திய மெழுகு போல.

சுசுசு. சாபம் : வில்.

சுசுரு. தொந்தம் : தொடர்பு. மதி : மதிக்கத் தக்க
இனிமை. மதி : சந்திரன் மதி : புத்தி.

அண்டர் குறைத்தமரம ஆனேன அடலவேழம
 உண்ட விளங்குகிபோல் உள நுடைநதேன - அணட-வரும்
 திவாடை யாலே தியங்கினேன பாமடந்தை
 மாவாடை யாலே மயங்கினேன - காவில்
 செழுந்தென்றல ஊடாட செந்தி வடவைக
 கொழுந்தென்ற லாலே குறைந்தேன - தொழுந்தகைய
 காளகண்ட வாளவிழியா கடநுரைகே ளா செவியில்
 காளகண்ட ஓசைபுகக கன்றினேன - மேளமிகும
 தந்திமருப பெனணை தடமுலையா காளக
 பந்திமழை காண்ப பயிரானேன - முந்திஅருள சரு0
 தாவிப பொழியுபுகச சந்திரோத யங்காண
 வானிக குமுத மலரானேன - பாவியேவ
 புண்ணா நெஞ்சுதவிற் பொங்காரம விட்டாரக
 கண்ணால் ஒருவரையும் காண்கிலேன - எண்ணில்
 விரகாதி மேக விளைவாங் கடலின
 கரையேறு கின்றவழி காணேன - மருகிமாம சருந.

சசக. அண்டா பகைவா குறைத்த : வெட்டிய.
 வேழம் : விளாமபந்தைப பற்றாம ஒரு நோய். அப
 பிணி பெற்ற விளங்கவி வெறுங்கூடாக இருக்கும்.

சசக. காள கண்ட வாளவிழியா : நஞ்சைத்
 தொண்டையிலே பெற்ற வாள போன்ற கண்ணா. காள
 கண்டம் : குயில். கன்றினேன : தாயருந்தேன. மேளம் :
 உணவு.

சரு0. தந்தி : யானை. மருபு : தந்தம். கா அளக
 பந்தி : கரிய கூந்தல நிரை.

சருந. வாவி : தடாகம். குமுதம் : சந்திரனைக் கண்டு
 மலரும் மலர்.

சருஉ. பொங்காரம் : பெருந் துககம். எண் இல் :
 கண்குகில்லாத.

பேராசை கொண்டேன பிழைகுகும பொருடடாகர
சோராது ஒருநினைவு தோன்றிறறு - நேராகுக சருச

மடல் ஊர நினைதல்

காமம உழந்து கலங்கி வருந்தினாககு
எமம மடல்லல தில்லைவலி - ஆமொயவே சருரு

ரொனன திரு வள னுவரைத் தோத்திரமசெய தேன
(கருத்தில்

உவனிமடல ஊர தற்கு ஒருமித்தேன - வனநன்றுந

தாதளவும செய்யஇதழ்த் தாமரைபபூங் கணணரைக்

காதளவும தாவடி போம கணணரை - சீதமுலை

நாதாரை எல்லையற்ற நாதாரை வளனை எணம

காதாரை சற்றுமஇரங் காதாரை - போதாகம

செய்யாரை மிகமற்றம செயதாரைக் காந்தவெ னும

கையாரை எனவளவிற கைத்தாரை - வெய்யமயல

தந்தாரைப பூங்குமுலின தாராரை மால்ளிகக

வந்தாரைக் கொங்கையினமேல் வாராரை-சீநதைவெ னும

சருரு. “காமம உழந்து வருந்தினாக கேமம, மடல்லல தில்லை வலி” எனபது குறள. காமத்தினால் தாககப்பட்டுத் துன்பம எய்தினாககு மடலஊரத் தவிர வேறு வலி இல்லை.

சருசு. ஒருமித்தேன : தீரமானித்தேன.

சருஎ. தாது : மகரநதப பொடி.

சருஅ. சூது. சூதாடுகாய. சூது : வஞ்சனை. போதாகம : போத அகம, வரமனம.

சருகூ. மிகக் மற்றம : பெருங்கொடுமை. கைத்தார் : கசநதார. வெய்ய மயல் : கடும மயக்கம.

சருஊ. தாரார் : மாலையை அணிந்தவா. மால் அளிக்க : மயக்கம் தர. வாரார : ரவிக்கை அணிந்தவர். வெறும : ஒன்றுமற்ற.

கல்லாரை மலமத நூல் கறருரை மைப்புருவ
வில்லாரை ஏழுலகும் விற்பாரை - நல்லபடந

சசூக

மடற்கோலம்

தன்னிலவர் வனநெஞ்சம தானொழிய மககைநல்லார
என்னும படிவம எடுத்தெழுதிய - பினனர்

சடைகட்டி வெண்ணீறு சாததிநறும பூனைத
தொடைகட்டி வெள எருககுச சூடி - உடல்கருக

நெஞ்சதிர அன்றெரித்த நித்தனிவன என்றமலர்ப
பஞ்சசர வேளும் பயப்படவே - விஞ்சமுதர

செம்பவள வாயார திருவேளை க காரனென
அமபொன்றெடுங் காகளங்களை ஆரப்பவே-குமபமுனி

சொற்றகைமை மால்விளகும் தொல்காப்பியந்

[.தெளிந்தே

உறறபெரி யோராநாறபத் தொன்பதினமா - நற்றமிழநூல்

சேரும் வருணகுலா தித்தன செழுங்கனகத்

தாருவெனும கோனே தருமன அருள் - பேரறஞ்சேர்

சசூக. கல்லார் : கல்லைப் போன்ற கடினமானவர்.
ஏழுலகும் விற்பாரை : எல்லா உலகங்களையும் விற்பது
கொள்ளாத தகக எழில் பெற்றாரை.

சசூஉ. பூனைத தொடை : இலவம்பஞ்சு மாலை.
வெள எருககு : வெள்ளை எருககம் பூ.

சசூந. அன்று எரித்த நித்தன : அந்நாள் எரித்துச்
சாமபலாக்கிய சிவன். மலாப்பஞ்ச சர வேள : ஐந்து பூங்
களை மாரன். பயப்பட : நடுநடுங்க. விஞ்சு : மேம்பட்ட.

சசூரு. வேளைகாரன : காலக கடவுள். காகளங்கள-
வெற்றிச் சின்னங்கள். ஆரப்ப : சபதிகக. குமப முனி :
அகத்தியன்.

சசூசூ. சொல தகைமை மால் விளகும் தொல்
காப்பியம் : சொல்லாகிய தகுதியில்உள்ள மயக்கத்தை
விளக்கிச் சொனை தொல்காப்பிய நூல். நாற்பத்
தொன்பதின்மர் : சங்கப் புலவர்கள்.

சசூஎ. செழும கனகத்தாரு : செழுமையான தங்கமரம்.

ஆத்தான் போஜன அனங்கவேளை த்துறந்தோன
நாத்தான இரண்டுரையா நாகரிகன - காத்தான் சகூஅ

அருணமலா மாதுபுணா அசுசுத ராய
வருணகுலா தித்தன மகிழ்த - தருணமயல

திரவேன பலாகாணத தெனநாகை வீதியிற்சென்று
ஊர்வேன பனைமா உகந்து. சஎ0

வருண குலாதித்தன் மடல் முற்றும்.

சகூஅ. ஆத்தான் போஜன் : ராஜசபைக்கு ஏற்ற
வன. அனங்கவேளைத் துறந்தோன : காமனை வென்ற
வன. நாத்தான இரண்டு உரையா நாகரிகன : இரண்டு
பேசு அவனிடம் இலலை. அவன நா மாறுது; அவ
வளவு நாகரிகமானவன. யார? காத்தான் தான.

சகூக. அருணமலா மாது : செந்தாமரை வாழ திரு.
புணர் : அவள சோககை பெற்ற அசுசுதராயனாகிய
வருண குலாதித்தன். தருண மயல் : சமயத்தில் பெற்ற
மயல.

சஎ0. திரவேன : திரகினறேன. பலர் காண : பலரும்
அறியுமபடி. தென நாகை வீதியில் சென்று : தென
பாலுள்ள நாகை நகர் தெருவிலே போய். ஊர்வேன் :
செலுத்துவேன். பனைமா : பனங்கருககால ஆய
குதிரையை. உகந்து : மகிழ்ச்சியோடு.

